

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К.В. бр. 04/08

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 09.септембра 2008. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан. Седите. Хвала. Извините што каснимо.

НАСТАВАК ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА

Присутни су:

- Тужилац Миољуб Виторовић,
- Пуномоћници оштећених адв. Драгољуб Тодоровић, Наташа Кандић,
- Окривљени: Ђукић Жељко, Медић Драган, Боројевић Драган и Шолаја Миодраг,
- Браниоци: Перковић Мирослав, Звонко Радовановић, Ђуро Драгић и Саша Петровић.

Пре него што почнемо данас да вас обавестим каснимо због тога што смо чекали да се јави лекар из затвора, односно из ЦЗ-а, јавио се др Мијовић који је објаснио да је због ситуационог реаговања због смртог случаја Шолаја Миодраг добио пет таблета «бенседина» од по 10 мг на руке да пије према потреби дана 02.09. Не ради се о некој континуираној терапији, није било потребе за таквом терапијом, констатовано је да је Шолаја здрав, није било потребе да он иде код неуропсихијатра већ се ради о једној стресној ситуацији у којој се и иначе у Окружном затвору у Београду даје управо ова терапија да окривљени, односно притвореници исту користе према потреби тако да је то тај неки извештај о коме је говорио јуче колега Саша Петровић.

Да ли можемо сада да наставимо претрес?

**НАСТАВЉА СЕ ГЛАВНИ ПРЕТРЕС
ИСПИТИВАЊЕМ ОКР. ЂУКИЋ ЖЕЉКА**

За време испитивања окривљеног из заседања се удаљавају друго, треће и четврто окривљених.

Опет ће се удаљити из заседања Медић, Боројевић и Шолаја док завршимо испитивање прво-окривљеног Ђукић Жељка.

Да ли можете да дођете Ђукићу овде? Укључите микрофон.

Ми смо јуче код вашег испитивања стали код тога да је остало да погледамо нешто на документ камери неке фотографије, скицу лица места и замолили смо вас да Ви у међувремену направите скицу. Јесте ли урадили то?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Можемо да наставимо данас?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Можемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Преко документ камере окривљеном се показују одређени докази из списка предмета, како ће то бити констатовано путем аудио визуелне технике у суду.

Хајде да погледамо прво ову скицу, те две које се ту налазе.

Можете да приђете овде ако ту има микрофон и онда овде да нам кажете.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Желим да се извинем вама и судском већу због понашања јуче ако сам вас јуче неког увредио, нисам желео, стварно сам био нервозан, ја сам после и код доктора завршио, имао сам притисак и добио сам неку таблету да би се мало смирио. Нисам желео никога да увредим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја схватам ово као само неко објашњење за ваше понашање јуче. Тај одлазак код доктора не утиче на вашу способност за суђење. Јесте ли Ви гледали ову скицу раније?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Да, имам је код себе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете да нам кажете шта ту видите, шта је то, да ли се сећате нечег од тога?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Видим банка, где пише ТВ сервис.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је означено ту на тој скици?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Видим број 1 и 2, код броја 2 има вероватно леш некакав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О чему се ради знате ли, да ли препознајете нешто који је то град, које је то место?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ништа ја овде не препознајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Та скица вама не личи ни на шта?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ни на шта ме не асоцира.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не подсећа вас на Подујево?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Не, не, ни на шта, баш ни на шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видите ту да су означене и неке улице, Косанчић Ивана?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Све видим и не знам, ул. Косанчић Ивана не знам гди је, Рахмана Морине не знам, био сам у једној од тих улица, сад која је и како се зове не знам, али на овој скици ништа баш, ни чајџиница ова ни драгстор, ово ништа, ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ово што пише ОУП Подујево?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: То ме збуњује тај ОУП Подујево. Не видим ја сад овде ништа на екрану. Ја видим само број 2 где пише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако сматрате да је ово неодговарајући начин да фотокопирамо за све? Он има код себе то.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ја имам ако је то то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми смо достављали све то.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Имам фотокопију. Ја имам то код себе, фотокопију мислим имам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајдемо онда да се окривљени овако према фотокопији коју има а ми ово да скроз ако можемо да умањимо? Ја мислим да имају сви браниоци, свима је достављено то, имају. Вама није достављено? Вама ћемо да фотокопирамо. Или да седнете овде. Значи, након што вам је показана ова скица.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: 165/21 пише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је страна, која носи ознаку стране 165/21 Ви кажете да на тој скици не можете да идентификујете ниједан од ових објеката?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Не могу да идентификујем ниједан од ових.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нити место где сте се зауставили, нити налазили, нити било шта?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ако је овде где је на овој скици означено да се налази СУП Подујево ми уопште онда нисмо ни били на овим локацијама које су овде назначене, ако је СУП то значи број 17, ако је то СУП Подујево ми нисмо уопште овде ни били. Е сад, ако су они погрешили па тај СУП погрешно онда ставили, онда не могу сад да тврдим да ли је то ту, ја не знам тачно где је СУП а ако је СУП тамо где је Драган Медић, не Драган извињавам се, Слободан као командант јединице отишао на састанак у команду, то се ту не налази, то овде ми нисмо били

сигурно ако је то тако. Можда једино ако је једино СУП ово, ја не знам. Ако је СУП на 17 сто посто нисмо били овде на овом месту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Шта сте колега Драгић, Ви сте нешто хтели?

АДВ. ЂУРО ДРАГИЋ: (бранилац опт. Боројевића) – Хтео сам судија управо да кажем да се значи број.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта он гледа?

АДВ. ЂУРО ДРАГИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То ћемо касније да издиктирамо.

АДВ. ЂУРО ДРАГИЋ: Зато што ја тај број не видим овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Издиктираћемо то касније у овом посебном решењу. Ајдемо да погледамо ову другу скицу. Сада за скицу која почиње у овом писаном делу испод речи «легенда» под бр. 1, «Са радња пластике», шта можете да кажете?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: «Са радња пластике» - исто то могу да кажем, исто као и за ово, то уопште не одговара ту где смо ми били тада, ми се ту нисмо налазили уопште. Ако је овде улица Рахмана Морине, да је у улици Рахмана Морине СУП као што овде стоји, ако можете да погледате СУП бр. 17, ако је СУП у улици Рахмана Морине и ако је све ово како је нацртано ми уопште нисмо били у улици Рахмана Морине. Ово што је учињено било је на неком другом месту, у улици Рахмана Морине не. Ми уопште нисмо били у тој улици, разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видите да овде има констатовано и неке чауре које су пронађене?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Видим ја ту свашта нешта, али ако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Аутобуси?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ако је СУП овде, ја се оријентишем само на СУП, ја не знам како Подујево изгледа, али ако је СУП ту, ми ту нисмо били. Ја ћу вама то објаснити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ајде сада да погледате и фотографије ове које имамо.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Овде се кућа нека види.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите ми да ли Ви нешто ту познајете па ће онда да интервенише пуномоћник?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Не. Не, не ништа овде не познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи фотографија број 1, па фотографија број 2?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које вам се предочавају то вам ништа није познато?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имамо ли још неку фотографију?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Не, ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 3, 4?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ништа од овог што видим овде није ми познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 5, 6? Имамо ли још? И 7 и 8?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ништа ми није познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Више немамо? Дајте само браниоцу да погледа а интервенишите увек са микрофоном.

Бранилац Перковић је тражио па му је суд сада дао фотокопију фотографије на увид непосредно као и другим браниоцима.

АДВ.ЂУРО ДРАГИЋ: Судија ја се извињавам, поново, ја бих молио да се означи шта се посматра, која је скица, ко је аутор, који доказ, ја то ништа не видим, видим сад само да се унесе фотографије скице, не знам о чему се ради. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Издиктираћемо касније. И ви сте тражили да се покаже овде фотографија из времена, тог времена како сте Ви изгледали, коју сте предали суду?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Јесам да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

За овим се окривљеном показује и фотографија коју је он предао суду.

И кажите нам шта се ту налази и где сте ви?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Овде се налазимо у Пролом Бањи прије него што ћемо кренути за Подујево да имамо за успомену фотографију одатле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Непосредно тог јутра или дан, два раније или кад?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ми нисмо знали да ћемо се поново вратити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дан, два раније или?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Не могу сад да одредим дана колико раније, али углавном то је слика из Пролом Бање испред хотела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из тог јутра кад сте кренули за Подујево или раније?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Да ли дан раније, да ли два дана раније не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете да нам кажете ко је на тој фотографији гледајући с лева на десно?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: С лева на десно, први с леве стране стоји Томић Милован – Шићо, други овај то сам ја Ђукић Жељко, трећи у средини овде Никола Ковачевић, до њега предзадњи је Рисовић, не знам му име јер је покојни и десно ово задњи стоји знам га под надимком «Јаја», али не знам да ли му је име Смиљић Здравко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сада ћемо ми ово да констатујемо па ћете Ви нама да дате ту вашу скицу.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ја само бих вас нешто молио, ако може прво да се констатује где се налази СУП у Подујеву, ако можете некако, јер то ми је оријентир разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви ћете нама да дате вашу скицу где сте Ви то нацртали.

За овим се окривљеном преко документ камере приказују из списка предмета скице места догађаја и улица у Подујеву и то скица која у писаном делу носи назив «легенда» и на њој су под 1 означени улаз у хаустор испод куће под бр. 2 уписан положај нађеног леша, па за овим окривљени изјављује «ја ништа од овога не препознајем као место на коме сам био».

За скицу која у писаном делу носи ознаку «легенда» под бројем 1 је означена радња пластике, број 2 радња сарача итд. све до броја 17 где је ОУП Подујево, окривљени констатује «ништа од овога ми није познато, ни ова улица, ни СУП под бројем 17 који је означен».

За овим се окривљеном показују фотографије из списка предмета од броја 1 до броја 8 при чему је слика број 1 општи изглед улаза у кућу, број 2 чауре пронађене на прагу улазних врата куће, број 3 чауре пронађене на бетону испред улазних врата куће у ћошку, број 4 чауре пронађене испод прозора са спољне стране испод жице за сушење веша, слика број 5 чауре пронађене на бетону испред куће, слика 6 чауре пронађене на бетону испред куће, слика 7 чауре пронађене испред куће и слика 8 чауре пронађене испред куће, па окривљени изјављује: «мени ништа од овога није познато».

Бранилац окр. Медић Драгана – адв. Мирослав Перковић ставља примедбу да се на фотографији број 7 и 8 налази пиштољска муниција, односно чауре.

Пуномоћници оштећених стављају примедбу да, односно не стављају примедбу.

Окривљеном је преко документ камере приказана и фотографија коју је он доставио суду па он означава која се лица налазе на фотографији која је снимљена у Пролом Бањи дан или два, углавном раније пре поласка за Подујево.

За овим окривљени предаје суду скицу коју је сам сачинио и објашњава.

НАТАША КАНДИЋ: Извините само да ли бисмо могли да имамо назив оних показних фотографија, да знамо шта са фотографије показује.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како назив?

НАТАША КАНДИЋ: Па на пример оно је кућа у којој се догодио тај злочин, ово је зид куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово је назив који ми имамо у спису. Ја не могу да је зовем другачије и сваки назив слике сам издиктирала. То је оно што ми имамо. Прочитала сам. Значи ја сам прочитала све што ми имамо. То је тако означено. Ја не могу да то означавам другачије. Ево вама изволите погледајте то је тако означено и то је то што ја могу да прочитам. Не могу ја то да означим другачије.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Овај овде што малопре сте споменули хаустор на овој фотографији, само да ми неко објасни да ли је то тај хаустор где се ту у тај заустор кроз њега пролази из улице Рахмана Морине или из улице Ивана Косанчића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видећемо после кад ми врате.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Зато ми то ништа није јасно. Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајте да погледамо ово што сте Ви сачинили, ми то нисмо фотокопирани за све, али фотокопираћемо ово у паузи, значи ово што је. Ми ћемо сада ову скицу коју је окривљени сачинио, да ли има сметњи да погледамо овако или тражите да вам одмах фотокопирамо па да онда пратимо? Можемо да пратимо сви са документ камере? Добро, а фотокопираћемо у паузи и даћемо свима. Објасните нам шта је ово, шта сте Ви ово сачинили?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ако је овде где јесте, где пише «команда СУП», не знам да ли видите то, ја се држим тога да је командант отишао у команду СУП-а, да је то зграда СУП-а, ја сам ту ставио упитник, не знам нисам сигуран, али нама је речено да је отишао у СУП. Ова три, то представља три аутобуса ово са стрелицама ако видите. Стрелица означава правац где је окренут сваки аутобус. Испред ово мало овде ту су стајала возила МУП-а, конкретно ципови, дефендери од припадника САЈ-а, Специјалне антитерористичке јединице МУП-а Србије. Овај аутобус други овде што видите ја сам се у том аутобусу налазио на првом седалу с десне стране непосредно десно, овде пише «месара» ту је нека месара мала неки као киоск, не знам шта је. Са леве стране да вам објасним, све од команде где пише «СУП» с ове леве стране то су неки излози, радње, продавнице, не могу сад тачно да се сетим. Углавном овде код овог аутобуса другог са леве стране ту има истонеки киоск, мало уназад од аутобуса ту је нека два, три, четири дрвета, није то неки парк па нешто као неки плац, није могућа градња нека, можда нека рупа има нешто, не могу баш да се сетим. Значи, ми излазимо, видите како ова стрелица показује, иза аутобуса излазимо и идемо сви назад у односу на аутобусе. Не знам да ли можете да пратите то. Значи, идемо назад контра смера аутобуса и долазимо до прве раскрнице и скрећемо десно, скрећемо десно овде значи и идемо једно време том улицом, ту сам исто нацртао неке радње, не знам тачно шта је. Овде имате пише «улаз у двориште» задње, с леве стране како гледате фотографију пише «улаз» има стрелица и пише «улаз у двориште», ту ми улазимо, ту је тај амфор неки кроз који ми пролазимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А колико је широк тај амфор?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Може ауто ту проћи, можда два, три метара. Овде лево, значи кад се прође кроз тај амфор, лево налази се кућа на спрату и ту сам нацртао велика врата, ту су велика дупла врата двокрилна, велика која служе можда могуће да буде и гаража за ауто, али се кроз та врата и улази у ту кућу, другог улаза нема с ове стране видљивог. Значи, то је кућа на спрат. Овде сам означио балкон.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На интервенцију члана већа објасните где су врата?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Сад сам рекао. Та гаражна велика врата. Овде ово велико ако видите у самом ћошку. То су велика дупла гаражна врата, разумете где се једно крило мање отвара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете да станете овде да показујете директно. Као двокрилна врата, је ли? Ајдете ту код тих двокрилних врата?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: То су врата, значи то су велика двокрилна врата у која значи може да уђе возило, може да служи као гаража, може да не служи ја не знам нисам улазио, али један део тих врата служи значи где је једно крило где улази у кућу, обична врата. Овде десно од тога као слово «М» налази се балкон на који сам ја подигао Цара Драгана. Ево овде је балкон. Значи, кућа је на спрат. Ево овде балкон. Ово је жичана ограда овде од жице која дели ово двориште од овога овде иза шта се налази, жичана ограда. Овде има један пролаз кроз ту жичану ограду. Овде се налази нека шупа омања, не знам за чега је служила, овамо нису врата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, опет кажете с десне стране близу дрвета налази се кућа, је ли тако?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Нисам Вас чуо извињавам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шупа?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ово овде?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: То је омања шупа једна која као видите нацртао сам пад тај кров на ову страну, значи да вероватно припада овој овде кући, ова шупа овде припада овом објекту овде а не овом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи од улаза у двориште с десне стране све ово овако као у «Г» то је кућа?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ово овде мислите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Да, ово овде је кућа, до улице не знам шта је, овде овако кућа и нацртао помоћне зграде тако на кључ то је све тако ишло. Цивили су били негде овде, овде кад смо ми ушли овде, ја сам ставио, означио сам себе са «ЈА» где сам овога Сарму подизао на тај балкон. Ту крај мене овде сам означио био је Ђорђе Чикин, био је Никола Ковачевић – Никица, Петар Митрић, Медић је овде негде стајао исто, Стопарић Горан је био овде на челу овде ово што сам ставио тачкице то су ти цивили које је одавде неко довео у ово двориште. Сведок Педа се налазио овде негде са стране. Томић Милован је исто ту негде био, не знам сад тачно отприлике где, Божић Синиша њега сам видео, он је дечко стајао овде и све то

посматрао овде, ја сам одавде са ове тачке ја пришао овде Горану Стопарићу и ту је стајао тај старији човек један једини који је био и рекао ту деца, нема смисла задржавати их, да их пустите вани и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад видите први пут цивиле да ли су они тамо горе где је означено као тачкице, цивили или тек у дворишту?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ја ту видим групу људи или униформисаних цивила, нисам могао тада да одредим ко је шта тамо. Одавде где се ја налазим ја сад не знам тачно, можда 50-ак метара, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у ову кућу с десне стране је ли ушао неко?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Мислите на ову овде?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да ли је ту ушао неко?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Овде не знам где су ови људи који су ту били припаднице јединице наше или ових осталих јединица које су се овде налазиле. Да ли је неко улазио не знам, нисам обраћао пажњу пошто сам сву пажњу посветио Сарапу Драгану који је без наоружања, рекао сам, ушао у ову кућу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли ту негде неке чесме, воде или тако нешто?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Овде ја нисам видео нигде никакву чесму, не могу да се сетим, а овде отприлике, ту негде, овде можда нисам сигуран зато нисам хтео то нацртати, била је нека хрпа можда шљунка, можда и није, нисам сигуран, нисам сто посто сигуран нисам хтео то ни нацртати. Нешто ми се учинило или не знам, у једном моменту сам хтео да приђем сведоку 1 због нечега нисам отишао него сам отишао овде према Стопарић Горану, није ми јасно зашто сам то променио и да сам отишао до њега, можда нешто да је овде било, да ли шљунак, песак, значи то нисам ни нацртао јер нисам сигуран у то. Ако хоћете могу вам сад на овој скици показати и правац кретања кућа су цивили из овога дворишта изведени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Покажите све шта сте уцртали.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Значи кроз овај амфор, овде овај пролаз, цивили се пуштају и излазе на ову улицу овде. Ја не знам име улице и они иду, видите ова стрелица како води, цивили иду овамо, иду, пролазе. Овде је ту негде отприлике налази се нека продавница неких шерпи и нечега, не знам сад тачно шта је, ја сам мало даље од те продавнице стајао и био је Ђорђе Миличевић са мном. Овде отприлике где је ова тачка, где је стрелица ова овде, ако можете да видите, ту је заустављено чело те колоне на коме је био тај старији чове, тај један једини старији човек који је био у ствари мушкарац у тој групи цивила. Овде где су ове тачкице овде, овде се налазила група око 10 лица припадника јединице посебне полиције, сад да ли јесу, нису, не могу ја сад тачно да гарантујем ко су они. Из те групе је један издвојио се припадник те групе који је пришао овоме старцу, пре тога да не понављам све шта је псовање које нема потребе, значи пришао је овом старцу, ухватио га је онако за капут и убацио га је овде кроз овај излог овде. Ту је исто неки излог, да ли је кафана, продавница, шта је стварно не могу да се сетим, он га је ту убацио. Остали цивили су овде се налазили, значи сви, ту до мене је

дошао Томић Милован. Кад је тај вратио се, кад је убио тога старца, значи то старац није био вани него унутра у овоме објекту, он је изашао напоље и рекао «шта чекате, марш назад, враћај то назад у двориште, марш назад печке једне» и да не понављам, и они су се окренули и вратили. За тим цивилима кренуо је Томић Милован, кренуо је овај како се зове Стопарић Горан, кренуо је сведок П-1, и још је било неких ту које не знам по имену. Лично сам се тада обратио Томић Миловану и ухватио га за раме и рекао «куд ћеш, пусти, нема смисла» и нешто у том смислу, а уједно из свог страха некога сам се бојао и нисам хтео да послушам тог полицајца да се вратимо назад, остао сам ту да не будем сам, њему сам из тога разлога то рекао највише. Он је ту остао, нешто је довикнуо он Стопарић Горану, овај је одмахнуо руком, у томе су цивили можда већ дошли негде до овде, Стопарић Горан је потрчао за њима, цивили да ли су прошли, ушли и Стопарић Горан је скренуо, видео сам кад скреће овде у овај амфор. То је све што се ту издешавало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико је то раздаљина од овог улаза у двориште до овог места где је овај старац лишен живота?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ја сада не знам стварно колико је ту, да ли је 50, 60 метара ја не могу да стварно, не могу ту раздаљину. Овде сам ставио упитник ако видите, овде не знам да ли је улица, да ли постоји улица, да ли смо дошли ми одавде и отишли овде право или смо дошли одавде, то сад не знам, мислим, овај полицајац је био овде стајао, не могу са сигурношћу да кажем да ли је овде била улица. Значи, ово ...команда, ако је СУП Подујево овде, значи то се догодило сто посто овде, а на скици коју ви имате где је нацртан СУП Подујево да се налази овде, ако се сећате овде се налази СУП Подујево, значи ми смо онда били овде по тој скици, ми смо отишли назад, ми смо значи овде. Зато вам кажем да мени то не одговара, можда је нека грешка, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ја ћу да вас замолим само да све ово што сте нам објашњавали још нешто да само додате пре него што нам предате ову скицу и пре него што је копирамо, на пример ове аутобусе да означите тамо под рецимо бр. 1, 2, 3 па онда аутобуси, па онда ово да означите да су куће овако и са леве и са десне стране иза овог улаза у двориште и да то тако нама предате. Значи, да нам означите негде са стране као на оној скици коју смо малопре гледали да су ово аутобуси тамо где сте нам објаснили, само да напишете да су то аутобуси па да напишете да су ово куће и још шта сматрате.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ово кажем вам не знам да ли су куће, да ли су продавнице, излози неки доле, не могу сад да пишем кад не знам, углавном објекти неки јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово што знате, значи куће и ови аутобуси?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ово знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли још нешто да нам објасните везано за ову скицу?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Желим још да кажем, овде зато што тамо само мало да објасним. Овде где је овај старац убијен, овај овде тамо пише нађене су чауре где су два цивила убијена старија. Немогуће је ту наћи чауре овде, значи овде на овој локацији од 7,62 калибра аутоматске пушке, немогуће је, јер тај човек је убијен из ПХТ-а зрно, зрно из ПХТ-а јесте калибра 7,62 али чаура није таква, чаура је дупло већа и дупло дебља. Значи, овде проверите, ја не знам какве су чауре овде нађене и нико у нашој јединици није имао пиштоље и дужио пиштоље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него само ове аутомате, је ли?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Само аутоматске пушке 7,62 заставине. Пиштоље ми то нисмо имали и овде немогу да су нађене чауре од пиштоља, немогуће да су нађена два леша, само једног је тај. После тога кад смо ми отишли, ја то сад не знам да ли је ко кога доводио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај објекат где је тај старац лишен живота, Ви означавате као кућу, као радњу, као чајџиницу, као шта?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: То ја не могу да кажем да ли је чајџиница, да ли је локал, неки излог је био, нешто је било, знам да га је кроз тај излог гурнуо унутра, објекат неки јесте био, не могу да кажем који.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи објекат који има излог?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Има, стаклени излог је био, знам да је овај разбио тај излог, гурнуо га, сад шта је ту ја нисам гледао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има питања везано за ову скицу? Тужилац? Не прво чланови већа? Не?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Питање је, обзиром да је нацртано да су сви из аутобуса прешли на супротну страну, кренули уназад у односу на аутобус.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није то нацртано, нацртани су аутобуси, није цртао људе да су сви прешли. Значи, да ли је питање да ли су сви изашли?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, не, мислим само ако будете стрпљиви, Ви ћете ме разумети, ако не ја да седнем. Питање је да ли су, ако сам ја добро разумео ову скицу, да ли су сви људи из ових аутобуса ушли у то двориште, јер тако је нацртано?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ја то не знам где су сви ушли људи из ових аутобуса, али где се сад, правац кретања где смо ми требали сви да се крећемо, сад где је ко отишао ја сам вам рекао на суђењу да је један аутобус чак изгубио се команданта вода Жућу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па не, али Ви кажете три су, показујете три?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Дошли смо с три, можда да смо дошли и с два аутобуса, али ја мислим с три, да смо били с три аутобуса. И значи то је правац где сам ја отишао лично и мислим из ових аутобуса првог аутобуса су кренули, прошли крај нас, дошли до нашег аутобуса, ми кренули за њима. Ако је био трећи аутобус они су из трећег кренули за нама и тако су они с другим и отишли.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То вас ја питам. Ти из првог аутобуса где су ушли обзиром да ви идете иза њих?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ја претпостављам ово двориште овде прво да ли су сви баш ту ушли ја не знам, али ушли су, можда и сви, не знам сад колико.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли видели да неко није ушао, ајте тако да вас питам?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Не, нисам пошто сам међу задњима оваки тром, спор ишао, тако да сам ја дошао можда чак овде до овога ћошка, неки су већ ту улазили, да ли овде иза постоји нека уопште улица овамо, ја то не знам, ја даље од овога нисам ишао и не знам вамо шта даље се налази. Ако има нека улица можда неко скрене у неку другу улицу, не знам, стварно не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е сад, колико је то људи, та два или три аутобуса колико је то људи који су кренули исто где и они?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: : Ја не могу да одредим број људи који је кренуо, та јединица је бројала тада 128 људи, колико је људи кренуло пошто је доста људи и пре тога напустило аутобусе, имате изјава да су отишли по тим радњама, не знам ни ја колико је људи било не могу сад да кажем било је толико и толико људи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То ми је кључно, ако је 128 људи, колико је сад, Ви сте овде нацртали 5, 6 и ово двоје, троје где су осталих 120 људи?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ја сам нацртао овде људе само које познајем по имену и презимену, а да ја не стављам свуда тачкице, не знам ко се како зове и где је био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али нацртали сте ових 10 људи ПЈП исто не знате како се зове па сте нацртали тачкице и рекли да су то ПЈП?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, он ће сада да нам објасни. Да ли је било и других људи осим ових?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ја то нисам сада цртао јер нисам мислио да има потребу то да цртам пошто сам јуче то објашњавао да је у дворишту било око 40, 50 припадника јединице. Тачно где ко је стајао, да ли је још неко био у кући у овој овде, да ли је ово овде кућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете ли тужиоче да онда означи све те људе као припаднике ПЈП, је ли то предлог?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад кажете 40, 50 у дворишту, у ком делу, да ли овде пре жице да кажем или ово где сте нацртали ове цивиле? На које двориште мислите, на цело то двориште које је подељено жицом или само овај део који је?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Овде у првом овом дворишту овде, ту је био значи комплетан вод Драгана Медића, сад колико је бројао то може да се провери па види.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико је то људи било?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Да претпоставимо 30 људи, ајте да претпоставимо 30 људи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је Драган Медић командовао тим људима?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: То сам рекао досад једно 20 пута, Драган Медић је био и ту је био Стопарић Горан и извиђачи од Стопарић Горана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико има извиђача?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Има извиђача ја не знам. Био је и Томић Милован и извиђачи од Томић Милована.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али колико обично има, има ли 5 или 10 или?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Сад не знам да ли су нам 10 људи, да ли су нам више, ајде нек су имали 10 људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате тачно али?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Отприлике значи 50 људи по мојој процени, а с тим да је вод Рајка Олујића први прошао кроз то двориште и негде отишао ван.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он био у овом првом аутобусу или шта?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Они су били мислим у првом аутобусу, они су први и отишли и где су отишли не знам, углавном су кроз овај амфор прошли и отишли су овамо негде, да ли ту овамо лево, десно то не могу ја сад да кажем, ја то нисам видео где су отишли, углавном кроз овај амфор смо прошли 90% можда нас.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте видели те Олујићеве људе кад су ови цивили прошли жицу?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Не, из тог разлога сам овде ставио на ову скицу, ово дрво ако видите овде. Сад да ли је било дрво или не, ја претпостављам или ова шупа, нешто ми је сметало да нисам могао добро да видим тај други део дворишта тамо. Ја сам погледао у том правцу, чак тамо шта дешава се види се група тих цивила, војске и не знам шта дешава се, нешто ми је заклонило поглед нисам могао да видим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па ево Ви овде сте нацртали ово што пише «ЈА» то сте Ви?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ја сам ту да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И то је жичана ограда и нема ништа да вам ремети видик?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ја говорим овде с десне стране кад сам улазио кроз овај амфор, пролазио, кад сам пролазио овде, ја то нешто ми је заклањало видик, тамо се види да су отишли тамо а овде лево пошто нико није био у тој кући, значи кућа нико није улазио, ми смо онда одлучили да уђемо у ту кућу и видели да је закључана и нисмо је ни хтели разваљивати ни врата обијати ајде да уђемо одоздо да отворимо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је та шупа била отворена, затворена?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Врата од те шупе налазе се с десне стране овамо. Ја сад тачно не знам, јер нисам могао да видим та врата.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А како то знате да су с те стране ако Ви одавде не можете да видите?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Пошто та шупа, врата нису овде с ове стране која видите и нису овде с овога бока који видите, мислим претпостављам да ни овде код ове жице не улази него на врата улази одавде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви то закључујете где су врата или сте их видели?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Нисам видео, претпостављам, не сећам се тачно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је неко некога уводио у ту шупу?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Не, у ту шупу нико никог није уводио, у ову шупу овде нико никог није уводио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: То је мала шупица можда 2 м, да ли је са 2, висине кров овај нижи је до нас био то се могло руком дохватити, можда да ли 2 метра да је било високо, то је мала шупица не знам, ту не може стати 3, 4 бурета горива, нафте, углавном ту нико није улазио док сам ја био у овом дворишту.

НАТАША КАНДИЋ: Ја сада када је говорио, описивао где је тај старац настрадао и убијен, ја имам утисак да се то разликује од онога што је јуче говорио. Јуче је, ако сам ја добро разумела, рекао кад су они изашли из ове куће да је онда неко од тих полицајаца стајали преко пута, да је пришао и убио га, а сада каже иде па тамо код чајшенице, односно кроз излог уводи унутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, тако је и јуче рекао да је унутра било. Да погледамо, али и јуче је рекао да је унутра и да је тело унутра. Да јуче је рекао да је у просторији. Само да видим тужилац да ли Ви интервенишете у том смислу да се у овом дворишту сада кад накнадно буде дописивао скицу, означе и остали припадници као што су означени ови припадници ПЈП или је овакво објашњење довољно или би он требао да нацрта неку скицу пре него што је видео цивиле или не знам како?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мени је само важно да се утврди јер овако кад се гледа скица, неко сутра ако буде гледао скицу рећиће овде је било шест људи, а ми смо чули да је овде било 50 људи, ето само то, та скица је уз ово сад објашњење много јаснија него без тог објашњења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, браниоци питања?

АДВ. ЗВОНКО РАДОВАНОВИЋ: Само да определи у моменту рафалне ове пуцњаве где се налази да нам на овој скици определи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је чуо пуцњаву ову у дворишту?

АДВ. ЗВОНКО РАДОВАНОВИЋ: У дворишту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули шта каже бранилац?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ја се налазим сво то време овде где је ова тачка где пише «ЈА» ако можете да видите. Сво време тога збивања налазим се овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И време када видите да цивили излазе и време када је овај старији човек убијен?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Све време се налазим ту, док су враћани ту сам се налазио тачно где је ова кућа ту сам стао и одавде су из дворишта после сам вам навео то, да не понављам, истрчали, навео сам по именима ко и кренули у мом правцу као што се види да стојим овде, то вам они људи могу посведочити кад буду овде ако буду позвани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да видимо браниоци кад буду завршили.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја се извињавам председнице већа, можда је оптужени рекао. Да ли може описати ту шупу да ли је дрвена, зидана?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од ког је материјала?

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете да опишете од чега је?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Да, зидана шупа покривена са црепом обичним нормално зидана шупа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али ниска и мала?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Чак мислим да није малтерисана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мале површине и ниска?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Отприлике кажем да ли је 2 са 2, 2 са 3 висине, да ли је најнижа страна можда 2,5 метра, тако ниска шупа. Човек може ући у њу а с друге стране се мора сагињати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нека примедба, нешто?

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Председнице већа, ја бих молио да ли може оптужени да се изјасни у погледу ове капије, каква је то капија, да ли је отворена, да ли њу може ако се сећа да евентуално нацрта? Да ли је то само улаз, да ли има капију неку затворену?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Коју мислите сад капију? Ово улаз у двориште пише, значи после Вам напомињем да кад будете тамо означававали аутобусе и ово и оно да ово што кажете слово «М» исто да напишете шта је то и то да напишете.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ја мислим да ме не пита за то али добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ово улаз у двориште што Вас пита сада бранилац објасните и то?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Пише овде улаз у двориште. Ја тада ту нисам видео никакву капију. Да ли је капија постојала, да ли је неко капију отворио, затворио, ја никакву капију нисам видео, то ми је деловао као слободан пролаз. Испод куће, између две куће, значи између две куће, испод куће, горе се налази плафон, да ли је био спрат изнад или неки нешто ја то не знам. Углавном то је све испод куће се пролази, кућа је била лево и кућа је била десно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И широко је 3 м, око 3 м?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па не могу сад да кажем да ли је 3, 4 метра, углавном може проћи возило мање ауто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И горе покривено, је ли тако, овде је плафон?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Сад шта је било изнад горе ја не знам, углавном малтерисано, сређено, озидано, зидови су све завршени и нисам видео никакву капију ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите?

АДВ. ЂУРО ДРАГИЋ: Ја бих молио уколико може оптужени да се изјасни, он је рекао кад су враћени цивили да је иза видео да иде Стопарић. Где се налази П1 да ли га је видео у том моменту враћање цивила, значи ово с улице кад је старац издвојен? Не знам да ли сам био довољно јасан?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Рекао сам, то могу поново. Сведок П1 је враћао се назад с тим цивилима и он је отишао с тим цивилима назад, а Стопарић Горан је пар секунди се нешто задржао и онда га је Томић Милован нешто заустави и нешто му објашњавао, нисам чуо шта му је рекао, овај је одмахнуо руком само као немој бити луд и не знам нешто у том смислу и наставио је трчати да стигне те цивиле. Сад тачно где је било, углавном он се вратио назад, П1 сведок се вратио заједно са тим цивилима у ово двориште кроз овај улаз овде. Не знам да ли је јасно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јасно је.

АДВ. ЂУРО ДРАГИЋ: Можда да објасни судија где га је он видео у том моменту кад каже да је био са цивилима, како је стајао, с чиме, где у односу на цивиле?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко П1?

АДВ. ЂУРО ДРАГИЋ: П1 да?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Отприлике на крају негде да ли сад до предзадњег човека те колоне негде ту је стајао са десне стране овамо. Да опишем како је изгледао?

АДВ. ЂУРО ДРАГИЋ: Да, шта је имао на себи?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Имао је панцир, прслук маскирни и имао је маскирни шљем и имао је аутоматску пушку. Значи шљем и панцирни прслук имао је одговарајући војној полицији тада која је била, тако да је боја мало другачија него што је ова од САЈ-а што је имала али слично исто маскирни зелени прслук и шљем маскирни војне полиције, то је он донео, то нисмо задуживали, он је то вероватно понео од куће са претходног ратишта.

АДВ. ЂУРО ДРАГИЋ: Каже да је имао пушку. Где је пушка стајала? Како је држао пушку, носио?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Пушку је држао у руци, а где је окренуо тачно пушку ја сад то не могу да се тачно сетим али носио је пушку у руци.

АДВ. ЂУРО ДРАГИЋ: Захваљујем се.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Пушка је била код њега. Да ли је била усмерена према цивилима, није ми жеља сад да кажем, не знам, вероватно је ако испада да је изводио овамо можда је и уперио пушку, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужилац да ли сте нешто хтели или ми се учинило?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хтео сам да питам. Од оних 50 припадника навели сте ко је истрчао кад се чула рафална паљба. Е сад вас питам колико је истрчало од оних које Ви не познајете, бројно само ми реците, и да ли је неко истрчао?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ја сад не могу тачно да кажем пошто је излазило људи и пре те пуцњаве.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ето можете тако да кренемо кад су изашли цивили колико је сада од тих 50-ак?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: То не могу сад да кажем колико је изшало. Изашло је и пре те пуцњаве припадника јединице, претпостављам да су неки ушли у неки од ових кућа иза ова нека дворишта, пошто неки нису знали да ће се вратити цивили и шта ја знам шта су људи радили, тражили су смештај, око по тим кућама, ту у том дворишту.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па како Ви то знате кад сте напољу?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ја то претпостављам, ја не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само оно што знате?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Онда вам могу одговорити да не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, одлично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче, хоћемо ли да покажемо и ове фотографије, је ли тако? Ви предлагете доказе тужиоче? Ајте показате још неке фотографије.

АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: Да нам окривљени овде каже ове куће које су овде да кажемо зграде које су овде, видимо раздвојене наткривљеним улазом, јесу ли оне биле скроз повезане овако у слово «Г» како стоје овако или је између њих било?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Простора?

АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: Простора?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И лево и десно?

АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: Да мислим и на лево и на десно и на ону зграду где је он хтео да уђе и на ову на супротној страни дворишта?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ова кућа лево овде где је улаз нацртан у слову «М» то знам са сигурношћу сто посто да је повезана овако баш како је нацртано, буквално тако. Ова десно мислим да је и она ту исто тако јер тако би изгледало, нисам прилазио ту и не могу да тврдим са сигурношћу да је тако, али претпостављам да је тако изгледало, да су то састављене куће, спојене.

АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: Друго питање које бих поставио окривљеном јесте, ако се сећа тада овај сведок П1 да ли је имао рап са собом?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Шта је ли имао?

АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: Рап?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ја претпостављам да јесте, сви смо имали рапове.

АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: С обзиром да је носио панцир као прслук?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Не могу тачно да се сетим али ако је тај панцир прслук, пошто немају сви панцир прслуци и џепове за оквир. Ако је имао такав панцир прслук баш онда је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате или не знате?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Не знам. Рекао сам да не знам, не могу тачно.

АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: Трећа ствар ме интересује. Да ли су сви имали исте моделе ових аутоматских пушака?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Сви комплетна јединица имали смо аутоматске пушке 7,62.

АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: Не, не у реду је то, него јесу ли сви исти модели, јесу ли сви били с дрвеним кундаком или је било различитих?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ниједан припадник наш тада није имао пушку с дрвеним кундаком, сви су имали пушке с кундаком напред на преклапање.

АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кажите ми још има ли питања или окривљени може да се врати овде везано за скицу? Вратите се овде на место за испитивање окривљених. Понесите скицу, означите после овог што сам вам рекла, значи аутобуси, улаз у кућу и тако даље, кућа, лево кућа, десно и све оно што сматрате да би евентуално негде као пратеће објашњење требало да напишете. Да ли сте Ви, обзиром да сте читали, да су вам достављени сви писмени докази, видели овај записник о увиђају на лицу места који има ознаку Кри. 21/99 и да ли везано за то који је сачињен 30. марта 1999. године да ли везано за то сте евентуално могли да идентификујете да је неко од ових тела која су нађена ту на овом лицу места управо тај старији човек кога сте видели када је лишен живота? Иначе, ми имамо предлог овде од стране тужиоца да прочитамо записник о увиђају од 30. марта 1999. године. То је вама достављено. Да ли сте када сте читали видели ту да је евентуално уписан и овај старији човек кога сте видели када је убијен?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ја о томе не могу сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви читали тај записник о увиђају?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ја сам читао записник али ја како сам запамтио ту се спомињу два човека да су убијена, а не један ако је то исти тај записник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, то је један једини записник.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Онда ја не могу сад да одредим ко је убијен. Ово што сам видео својим очима убијен је само један човек и кажем ако би та слика могла тог човека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И тај човек није имао белу капу или је имао?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ја сам рекао имао је црну капу као беретка само што није беретка него је цивилна капа слична беретки, тамне боје, да ли тамно плава или црна и убијен је из ПХТ-а, значи од чауре које су ту могле бити нађене су чауре од ПКТ-а пушкомитраљеза 84, а не чауре од аутоматске пушке или од пиштоља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми имамо овде још неке фотографије, показаћемо вам сада и то и онда ћемо на тај начин и да завршимо са овим вашим испитивањем. Ви сте их вероватно видели. Ставите још ове фотографије.

За овим се окривљеном још показују фотографије на којима се налазе тела покојних из списка предмета и то фотографија број 1 са положајем НН леша у капији куће бр. 267.

Да ли сте нешто од тога видели тамо?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ја овде јако слабо видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, приђите онда и стојите овде. Ајде седите овде и гледајте.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Јако се лоше види, али добро, ово би требао да буде неки мушкарац. Не препознајем ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, само реците препознајете или не, јесте ли Ви то видели? Даље?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Овде исто не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Покажите једну па другу под 2, значи број, положај леша старијег човека?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ништа, ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Нити сам био у тим објектима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ајдемо даље да видимо. Значи фотографија број 2 и 3 где се налазе тела у кући овоу чајџиници?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ово исто ништа не видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Фотографија број 1 положај леша у чајџиници «Дрина» и фотографија број 2 положај ближи изглед НН леша, фотографија број 2 исто ништа. Даље? Фотографија број 3 положај ближи изглед леша Сејмана Гаши?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Овде ми исто ништа није познато ни на једној ни на другој фотографији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На фотографији доле број 4 положај леша у кући број 7 у улици Рахмана Морине у Подујеву?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ништа, ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су можда то тицивили?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Не знам ја, не могу да препознајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Фотографија број 5 изглед једног од леша са видљивим траговима комадања од стране паса?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ништа ни ту ми није познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље? Фотографија број 6 положај посебног леша у дворишту куће број 7 у улици Рахмана Морине?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Исто ми ништа није познато, ни ова кућа, ни ове цигле, ни леш ни стаза, ништа ми није познато, ништа не препознајем осим леша ни ово остало не могу да препознајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни то место где су сачињене фотографије?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Уопште не могу да препознам то ми не личи уопште ту где сам био. И ти пси не знам да ли су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите сада вратите се на место. За испитивање окривљеног да ли има још неких питања? За окривљеног не? Да ли Ви имате још нешто да додате сада на крају? Имаћете наравно могућност за постављањем питања, стављањем примедби или на други начин интервенишете у току овог поступка и да увек кажете оно што сматрате да је потребно да суд чује. Имате ли још нешто да кажете сада?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па хтео бих опет да кажем једно те исто ако можете да ми доставите да лоцирате СУП где се налази у Подујеву? Само то да видим та скица зато што се скица моја и ова сасвим разликују те две скице. Ако сам ја у праву да је СУП тамо онда ми уопште нисмо ни били у улици Рахмана Морине, само то што се тога тиче и хтео сам и јуче сам то споменуо пошто имате чауре од ових које су нађене на том лицу места и пошто чауре су предане и у Хашки Трибунал да тражите да се узме ДНК са тих чаура и да се узме мој ДНК и да се упореди да ли је иједна од тих чаура припадала мени или да се по тим чаурама препознају пушке које су па да се с њих узме мој ДНК. Имате допис од Министарства унутрашњих послова о довозу наоружања у Пролом Бањи од 27.03.1999. године. Ако оружје, после то наоружање није задужено појединачно вероватно, не верујем да би МУП Србије дао Боци или Срђану Манојловићу напамет 15 сандука пушака. Ако се може ући у траг тим пушкама, ја сам своју пушку и забележио тада, нећу сада да кажем како сам је забележио на који начин, али ћу само да кажем под утиском свега тога што се десило тада у Подујеву и пошто видео сам, колико сам ја приметио, можда је вођена истрага некада нисам знао па сам се уплашио на известан начин да не би управо у овакву ситуацију дошао у којој се сада налазим ја сам своју пушку забележио и значи вратио исту ту пушку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада 1999. године у марту месецу?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: У марту месецу прошле године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После овог догађаја?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Тако је, пошто смо ми пар дана били у хотелу томе, заборавио сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Пролом Бањи?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: У Пролом Бањи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са наоружањем код себе и са муницијом?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Тако је, са својим личним наоружањем под утиском свега тога што се догодило да нико ништа ту не предузима, ја тако сам бар стекао дојам да ту нико ништа није предузимао око тога пошто сам постављен за командира вода, вамо, тамо по свим тим, ја сам своју пушку на известан начин забележио и предао баш због овога да не бих некад дошао у ситуацију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слутећи да можете да дођете у ситуацију да се води поступак?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Тачно, чак сам и записао број своје пушке, али нажалост заборавио сам оставити, кад сам дошао кући у униформи то је опрано и избрисано, али значи ако се може ући у траг ових 15 сандука који су дошли из МУП-а Србије ја своју пушку препознајем. Значи, ја не знам како другачије да докажем да немам никакве везе с овим злочином после оног што сам до сада рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Тужилац је нешто хтео да интервенише. Тужиоче, пре док је окривљени овде, је ли?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја колико сам разумео окривљеног Ви говорите о згради у коју је отишао Боца на разговор па ту зграду опредељујете као СУП?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Нама је. Могу ли да одговорим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Нама је тада речено да командант јединице иде у СУП на разговор а у свим списима овима што сам читао од Тутинца, команданта САЈ-а до Вука, сви спомињу да је Драган Медић ушао у команду САЈ-а и спомињу СУП. Ја не знам, ја не тврдим да је то СУП, он је отишао у ту зграду за коју је нама речено да је СУП а то што су испред те зграде стајали ципови, возила Министарства унутрашњих послова, ја сам значи убеђен да је то СУП. Ако није СУП тај ту, онда опет не одговара. Пазите, ако је СУП ту где вама стоји да је СУП, да ли могу то да објасним сада, ако овде стоји као што је на овој слици што имате ви онда сад ви погледајте ову скицу и узмите да смо ишли назад контра у смеру аутобуса и скренули десно где би ми отишли. Овај не одговара овако овај СУП да овде је, можда је СУП, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ви оно што сте означили као СУП зовете зграде у којој је ваш командант отишао на састанак и претпостављате да је то СУП?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ако је тачно да је СУП ово што је назначено код тужиоца, ако је значи тачно да је ово СУП, онда је ово све остало нетачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је она скица коју сте гледали, је ли тако, прва и друга? Прва и друга, он је две гледао.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ја сам гледао скице врло добро, врло добро се сећам где сам био, кажем вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда и то не одговара оном што Ви мислите да је СУП?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Госпођо председавајућа, само молим Вас да не буде неке нејасноће. Ово је скица коју сам ја добио где каже да је овде на 17 СУП Подујево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли то оне прве две скице које су вам показане?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ако је број 17 СУП, ја не желим да негирам да је то СУП, ја бих и волио да је то 17 СУП, разумете, онда ми уопште нисмо били у улици Рахмана Морине, јер кажем вам сад узмите ви тај СУП, узмите да ми идемо назад и да скрећемо десно где ми долазимо. Ми долазимо сасвим на другу страну. Зато вам кажем ако је ово ваше тачно ја бих волио да се докаже да сте ви у праву, ја бих волео да ја лажем, да сам погрешно, ми уопште нисмо били у улици Рахмана Морине. Злочин се тај јесте догодио, то је нешто што се десило, ја не знам, ја

нисам био унутра, али на овој локацији сигурно нешто има ако је тачно, ако је нетачно откуд знам.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ја сам схватио оптуженог да није само чињеница где је отишао Медић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него и возила?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Него и возила како су дошли?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Возила да?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ми смо, аутобуси су били окренути у смеру СУП-а, у смеру места где је Драган Медић отишао на састанак, значи ми смо били у том правцу окренути. Кад смо кренули за смештај, излазимо из аутобуса, идемо иза аутобуса, значи контра правца у коме смо дошли и скрећемо десно. То је све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако сте већ то испричали у својој одбрани, означили на овој скици.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Онда ово тврдим, ако је скица ваша тачна ова, ако је тачно ово, тврдим одговорно ово да ми нисмо се налазили у овој улици овде ако је ово улица Рахмана Морине, ми онда у тој улици уопште нисмо били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви са овим догађајем ни Ви, као ни ваши саборци немате никакве везе?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ако је то тачно, ја не могу сад да кажем да је то тачно, али ако је СУП овде где је на овој скици бр. 17, ми у овој улици Рахмана Морине нисмо уопште били, јер по овој скици СУП се налази у улици Рахмана Морине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, то је скица коју смо вам показали.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Овде пише 17, улица Рахмана Морине. Знате како смо ми отишли назад па скретали десно, то није сигурно овако, сто посто, ја бих волио да је ово СУП и с тим бих доказао да нисам био чак на лицу места уопште у том дворишту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Осим тога што на тој скици Ви нисте били на лицу места, а по вашој одбрани Ви сте чули неко пуцање и претпостављате да је управо то где сте чули овај догађај у коме су лишени живота ова лица, Ви у томе нисте учествовали и предлагете да се као доказ прибави евиденција о тим пушкама како бисте евентуално извршили преглед оружје и препознали пушку коју сте на посебан начин обележили и још нешто на крају имате ли да кажете?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Немам ништа. Само молио бих вас за ову скицу да се утврди где се налази тај СУП, то ми је сад врло битно. Значи, ако је СУП овако као што је овде онда ја нисам био уопште ту у Рахмана Морине. Ја нисам ту ни био, да ли је улица Ивана Косанчића, не знам где се налазила и онда опет да вам кажем тамо пише у оптужници ул. Рахмана Морине бр. 7, а сад даље да смо и били у тој улици Рахмана Морине бр. 7, ако је кућа та где је учињен тај злочин на број 7, у ком правцу иду бројеви кућни, који је број где је кафана ту што се налази да је убијен тај цивил, да је то пар кућа, није сад та кућа Рахмана Морине бр. 7 одмах иза ћошка тог убијеног, тај човек и то, да се то мало појасни, да видим шта је. Јер

ово кажем вам сто посто, волио бих да је овако, ми нисмо ни били. Овај злочин није учињен од стране припадника ове јединице и никакве везе с овим нема нико од нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Имаћете могућност да интервенишете у току поступка. Изволите, још има пуномоћник?

НАТАША КАНДИЋ: Сад смо имали прилике да видимо ове фотографије али оне опет немају, не садрже неки опис да знамо. Ви га питате кад прочитате и кажете леш Сејмана Гашија. Да ли ту постоји податак да ли је тамо пронађен у кафани у овој чајциници или где, онда покажете леш НН мушкарца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вам шаљем сада фотографију да погледате ово што ми имамо у предмету и то је то што пише, то је то што имамо. Тако је означено на фотографији, тако је означено ту, како је означено на фотографији тако је прочитано.

НАТАША КАНДИЋ: Молим вас ја сам разумела да је ова фотографија број 1, да је то мушкарац који је он, ја сам тако разумела, да је опт. Ђукић јуче помињао да је на почетку одмах приликом изласка цивила један мушкарац убијен, то је утврђено и у претходном поступку. Онда, ово су онда, ово је такође мушкарац који је на степеницама преко пута. Е сад, ово је фотографија опет број 1 обележена положај леша у чајциници «Дрини», а онда имамо фотографију број 3 каже положај и ближи изглед леша Сејмана Гашија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је то што имамо.

НАТАША КАНДИЋ: Да, али мора да се повеже где је овај леш Сејмана Гашија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је то што има у предмету?

НАТАША КАНДИЋ: Да, али мора да се повеже где је овај леш Сејмана Гашија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За овај сада, за овај догађај који је описан овде у оптужници.

НАТАША КАНДИЋ: Јесте, он је овде Сејман Гаши.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За овај догађај који је описан овде у оптужници ја ћу сада да проверим, али овде као Сејман Гаши уопште овде у овој оптужници нашој уопште није описан. Овом човеку ми уопште за то не судимо. Тужилац нам је предложио један корпус доказа и ја сада оне доказе, користим приликом кад окривљеног испитујем, оне доказе, фотографије, записник о увиђају овом окривљеном као и другима предочавам. Какве то везе има са овим овде Сејман Гаши ја не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Па добро, онда нека нам тужилац објасни шта је ово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је мени тужилац ту ставио у предмет, а за Сејмана Гашија оптужницу није поднео.

НАТАША КАНДИЋ: Нека нам онда тужилац објасни. Ја знам шта ово све значи, али сада имамо серију, показују нам се сетови неки фотографија, скица за које нико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, то су мени писмени докази у списима. Значи, интервенишемо с микрофоном. Ја показујем фотографије које су мени у списима предмета, те доказе морам да изведем, а зашто је то тако стављено неки други докази, овај овде тражимо их и тако даље још увек, ја то не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Па ја бих замолила тужиоца да нам објасни?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда тужилац нек објасни. Шта је то тужиоче?

НАТАША КАНДИЋ: Ево фотографије тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја не верујем да је овде ни већу и госпођи Наташи Кандић нешто нејасно. Једино што бих могао, једино што је можда ето то је мој предлог, један записник о увиђају је фотографије су из улице Косанчић Ивана бр. 267 је преко пута и он носи ознаку 15а/99 а ове фотографије лешева у кафани «Дрини» носе све исти датум, исто све, само носе ознаку 15/99.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче, али онда ћемо у оптужници у предлагању доказа, значи да кажемо ми ћемо сада овде да изведемо, односно да покаже окривљенима, сведоцима доказе који су уведени у тамо књигу 15а/99 и ми се нећемо бавити овим, иначе морамо да показујемо све и да овде разјашњавамо шта нам је важно а шта није. Значи ајте онда тако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да је то сад тужилаштво урадило онда би нас оптужили да смо ми нешто сакрили. Ми смо све што смо имали показали, можда неки доказ може да помогне. Ако не може да помогне ви то на крају нећете ценити тај доказ, али је тог дана се нешто догодило у Подујеву. Наш је задатак да утврдимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али судимо за овај догађај у коме су лишени живота ови људи који су овде описани.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али имате записник о увиђају, не можемо делити. За саставни део записника о увиђају, писменог дела су и фотографије. У том записнику о увиђају су описани више догађаја шта се десило тог дана у Подујеву и ја немам права да вам сада кажем читајте доовде а одавде немојте да читате јер је саставни део записника о увиђају писменог дела где он описује тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Ви то мени објашњавате? Значи, пуномоћник интервенише у том смислу што ми показујемо овде окривљеном и сада већ у 11:06 после сат и по времена држања овог човека овде, вероватно исцрпљивања јер смо га јуче испитивали сатима, значи ми сада овде разговарамо о томе да, колико ја схватам и пуномоћника, а тако мислим и ја, ајде да показујемо овде овом човеку и осталим окривљенима што се тиче овога догађаја овде у кући где су у дворишту убијени ови људи, жене и деца.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тужилаштво није предложило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кафану «Дрини» када будете обрадили ми морамо онда да бавимо се и тим у овом или у неком другом предмету.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја не разумем шта Ви мени сада кажете. Ја уопште Вас не разумем шта Ви мени сада кажете. Колико сам схватио Ви мене оптужујете,

тужилаштво да овог човека мрцварим, малтретирам сат и по непотребно због тога што то тужилаштво хоће. То сте ми рекли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не тужиоче, онда нисте разумели, ја тако нисам уопште рекла, нећу да се правдам а и Ви сада морате да ћутите јер пуномоћник нешто интервенише.

НАТАША КАНДИЋ: Ја мислим да ми овде у овом поступку крећемо са тим да имамо једну групу. У тој групи се налази један мушкарац, тај мушкарац је идентификован, он је отац Енвера Дурићија, ми сад имамо памћење оптуженог који износи неки пут. Ја сам јуче разумела да он на пример каже да је како су изашли цивили на улицу да је један мушкарац убијен и он каже убијен је тај из групе, данас чујем да они иду и долазе до догађаја, описују га онако како је утврђено у претходном поступку, а ми сад добијамо фотографије у којима се не зна одакле је која фотографија или шта приказује. Каже се ово је, ми смо у претходном поступку тачно дошли да је Хамди Дурићи убијен у кафани са Сејманом Гаши убијен у тој кафани «Дрини». Међутим, ми сад добијамо од тужилаштва фотографије за које се не зна шта значе и чему. У оптужници нигде нема речи ни о Хамдију Дурићи ни о Сејману Гаши. На овим фотографијама се не зна где је тело Сејмана Гашија нађено и ја само питам онда имамо леш мушкарца на степеницама и леш мушкарца на улици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде сада да седнете и овако да се договоримо. Што се тиче писмених доказа, што се тиче фотографија, што се тиче записника о увиђају ја то окривљенима сад приликом давања одбране уопште нећу да показујем, уопште нећемо да дирамо, ми ћемо онда касније да погледамо све то и сваког од окривљених да питамо за те доказе да се изјасне, за те фотографије да погледа, то је неки други начин испитивања за то време, средићемо потпуно ове фотографије, средићемо потпуно све писмене доказе, пуномоћник и тужилац заједно, суд сам за себе можда сматра да треба нешто више од онога што је тужилац предложио да се изведе и на тај начин ћемо да решимо овај проблем. За сад идемо даље с претресом ако се слажете.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Наравно да се слажем. Не разумем зашто смо и стали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте Ви сада хтели?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Хтео сам да кажем мени се не ставља уопште, нама, ниједан мушкарац на терет, ми немамо тога никога Сејмана ни Хамдија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ви сте испричали тај догађај када сте видели да је лишен живота један старији човек од стране тог припадника ПЈП са ПТК итд. и сад да ли још имате нешто да додате у своју одбрану или не? Имате могућност наравно да интервенишете увек у току поступка.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Желим још да кажем то, опет се враћам на тај МУП где се налази локација.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али немојте да понављате оно што сте рекли, значи само нешто ново ако имате?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ево ово је ново, ствара се неко моје схваћање, неко виђење ствари, мени није јасно како је могуће на пример да је у томе дворишту, како овде стоји, лишено живота 14 цивила, 5 преживело ако се прича да је у том дворишту на лицу места било 10, али то добро ће се утврдити и сад ми уопште није јасно то баш у вези тог броја цивила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро то сте јуче износили да тај број не одговара Вашем виђењу.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Извињавам се ово нисам рекао. Како је могуће, камо среће да су сви преживели, али како је могуће да су сви који су преживели Саранда, Лирија, Јохана, Генц, Фатос сви Богујевци, како није баш ниједно дете из породице Дурићи преживело. Зато и сумњам да је то уопште било, то још хоћу да докажем, на неки начин да укажем да је баш њих толико било 19 у дворишту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви сумњу у погледу броја особа која су се налазили и лишени су живота изражавате сумњу и то сте јуче изразили у току давања своје одбране да их је било мање. Кажем, да ли имате још нешто што нисте рекли да додате?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Немам ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако има нешто, имаћете могућности у току поступка да интервенишете.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Немам, само оно што сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите онда вратите се на место.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја имам питање само. Не могу кроз примедбу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте да Вас пита бранилац?

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Јуче је оптужени говорио да је Слободан Медић ишао у команду. Данас говори да је Медић Драган ишао, данас је три пута рекао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је ишао од њих у команду?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Можда сам несвесно побркао имена, значи командант јединице је ишао у команду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Боцо, Слободан Медић, можда сам помешао њих двојицу, али значи командант јединице ко је био.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: То је у реду.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Није ишао Драган Медић колико ја знам, ишао је значи Слободан Медић. То сам погрешно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите седите. Вратите се на место.

Хоћемо ли да позовемо окривљеног Медић Драгана или ћемо да направимо паузу? Да позовемо Медића још? Доведите Медића.

ИСПИТ ОПТУЖЕНОГ

Оптужени ДРАГАН МЕДИЋ

Ви сте чули јуче оптужницу, прочитавам вам је тужилац, ја сам вас упозорила на ваша права, упознала сам вас с тим. Пред истражним судијом Ви нисте хтели да дате своју одбрану. Реците ми данас да ли признајете да сте извршили ово кривично дело и кривичну одговорност.

ОПТ. ДРАГАН МЕДИЋ: Не, негирам све из оптужнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ћете да изнесете одбрану?

ОПТ. ДРАГАН МЕДИЋ: Сматрам да нисам крив и не желим да одговарам на питања зато што сам под великим стресом и сами знате разлог моје болести и свега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја вас молим или да приђете микрофону или да говорите гласније.

ОПТ. ДРАГАН МЕДИЋ: Добро. Ја сам под великим стресом због моје болести и не желим да одговарам на питања пошто сматрам да не бих да доведем себе у лошу позицију а и друге који су оптужени са мном. Не желим да одговарам на питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је ваша одбрана? Добро.

ОПТ. ДРАГАН МЕДИЋ: Још нешто бих вас молио. Ја пошто сам враћен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја имам неки проблем или Ви, али морате мало гласније.

ОПТ. ДРАГАН МЕДИЋ: Био сам код сестре и мерила ми је шећер, шећер ми је 16, то је због стреса, узбуђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шећер вам је 16? Колико Ви дуго болујете од шећерне болести?

ОПТ. ДРАГАН МЕДИЋ: 24 године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли током ових ратних ових операција били сваки пут болесни, односно имали сте све то време терапију, болесни били тамо у Крајини, па у другој Крајини, па на Косову?

ОПТ. ДРАГАН МЕДИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте? Да ли сада имате редовну терапију овде у притвору?

ОПТ. ДРАГАН МЕДИЋ: Да редовну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оно у 12 сати вам је омогућено да узмете терапију и иза тога да једете?

ОПТ. ДРАГАН МЕДИЋ: То ми командири доносе да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како онда да вам ја помогнем за шећер 16?

ОПТ. ДРАГАН МЕДИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неки ванредни преглед код доктора? Хоћете да наложим ванредни преглед код доктора?

ОПТ. ДРАГАН МЕДИЋ: Ја бих, али не бих у затворску болницу, ако би могло на ВМА јер мени треба дијабетолог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате шта, оставићу доктору и управнику ЦЗ-а да процене, то је ствар њихове процене јер ја не могу да бирам одавде доктора где ћете Ви да идете.

ОПТ. ДРАГАН МЕДИЋ: Ја сам већ био у затворској болници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, наложићу ја један преглед да се обави а они ће да процене где ће то. Значи, да ли ће то у ЦЗ-у да буде или ће то да буде у некој другој здравственој установи овде на подручју града. Значи, то је то што Ви имате да кажете у своју одбрану. Кривично дело нисте извршили, кривично нисте одговорни, не желите да одговарате ни на каква питања?

ОПТ. ДРАГАН МЕДИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете увек ако се предомислите да одговарате на питања и то је то. Како сте се договорили колега? Добро, изволите можете да одете на место за окривљене.

Е сада да ли ћемо да данас настављамо са испитивањем треће-окривљеног? Може? Да ли хоћете да направимо паузу 15 минута, али буквално 15 минута, значи буквално 15 минута. Сад је овде 11:18, у пола 12 да почнемо, то је 12 минута. Онда 20 минута, је ли? Да ли је то довољно да се врате окривљени, да се изведу, да се врате, да се мало освеже? Јесте?

Одређује се пауза у трајању од 20 минута ради одмора.

Седите, хвала.

Главни претрес се наставља након паузе ради одмора испитивањем треће-окривљеног Боројевић Драгана.

Претходно ћемо да констатујемо да је пред судом окривљени Медић Драган који изјављује да не жели да изнесе одбрану нити да одговара на постављена питања, а негира да је кривично дело извршио.

Ово смо констатовали да је Медић рекао да неће да одговара на питања и да не жели да изнесе одбрану, па ћемо сада да наставимо са испитивањем треће-окривљеног Боројевић Драгана.

ИСПИТ ОКРИВЉЕНОГ БОРОЈЕВИЋ ДРАГАНА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте чули јуче оптужницу јавног тужиоца. Ја сам вас упознала са вашим правима у поступку, ту је ваш бранилац. Реците ми да ли Ви признајете да сте извршили ово кривично дело и да ли признајете своју кривичну одговорност, како се изјашњавате у погледу тога?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Не, нисам крив.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете да изнесете своју одбрану и да кажете шта је било овога дана? Почните онда од тога да ли сте Ви припадник ове јединице «Шкорпиони» или неке друге јединице? Да ли сте били на Косову и како сте се тамо нашли овога дана који означен овде у оптужници 28. марта 1999. године?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Био сам припадник јединице и дошли смо у Пролом Бању. Из Пролом Бање смо отишли за Подујево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја исто врло слабо вас чујем, не знам да ли је то неки проблем овде можда с овим.

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Дошли смо у Подујево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте се Ви уопште нашли у Подујеву, како сте дошли у Подујево?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Аутобусима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, али где Ви живите, у Шиду?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: У Шиду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле Ви из Шида у Подујево? То ми објасните, знате?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Командант је окупио јединицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који командант?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Медић Слободан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чега је он командант?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Он је командант «Шкорпиона».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако све лепо од почетка? Ви сте били припадник јединице «Шкорпиони» од када?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Од 1995. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И учествовали у разним ратним операцијама на подручју бивше Југославије са том јединицом?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И нашли се у Шиду од које године?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Ја сам се доселио 1997. у Шид, а 1999., ја се сад не сећам имена тог човека који је дошао до мене кући и рекао да јединица треба да иде на Косово пошто је почело бомбардовање НАТО снага и објављен је рат Србији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то после 24. марта када је почело бомбардовање или пре тога?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Нисам сигуран када да ли 24-ог, да ли 25-ог, не знам, ја не знам кад смо кренули из Шида, не знам датум, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тај човек који је дошао да ли је он исто био у тој јединици и Ви га знате, је ли тако?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Ја сад не могу да се сетим по имену и презимену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Рекао ми је у пет сати после подне тога дана да се нађемо, у ствари други дан, он је навече дошао код мене, да се нађемо у Шиду у центру испред Ватрогасног дома, ако се добро сећам и одатле ту смо се скупили, кренули смо за Нови Сад до команданта, тамо је исто било војске и отишли смо за Пролом Бању, у ствари ишли смо најпре у Бубањ Поток, ту смо задужили наоружање, униформу, ту смо се обукли и отишли смо за Пролом Бању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А колико вас је кренуло ту из Шида или из Новог Сада за Београд?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Свеукупно нас је било 150, нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Комплетна јединица?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Није то комплетна, па нас је у Ђелатовцима било 300 и нешто, у Ђелатовцима тамо док смо били у Републици Српској Крајини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овде само колико?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Овде око 150, ја не знам, нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви познавали те људе, јесу ли сви ти људи који су раније били или неки нови?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Не, не, било је нешто старијих Шкорпиона, а већина нових Шкорпиона је било, нови људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је речено да ли ће ићи та јединица или ћете бити можда у саставу неких других оружаних снага?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Не, само да наша јединица иде, значи састав Шкорпиона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико аутобуса?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Ја мислим да је два аутобуса, не знам, не сећам се стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И у Београду где сте задужили униформе?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: У Бубањ Поток у ако се не варам, тако нешто. Оружје смо задужили у Пролом Бањи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А какве су биле униформе?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Маскирне униформе шарене, НАТО боја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је сиво-маслинаста боја или каква?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Маскирна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Маскирна униформа.

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Маскирно НАТО боја, ако вам нешто значи НАТО боја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не. И шта сте задужили од униформе, дводелне униформе?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Да дводелну, кошуљу, јакну, качкет, чизме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било неке ознаке на качкету или на униформи?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Имали смо грб овај црвено-бели-плав смо имали на капама, то смо добили посебно, нисмо добили на капама одмах.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него да сами ставите?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Да сами ставимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве су биле капе?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Качкети.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли сви имали исте?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли добили можда прслуке?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Неки људи су добили, неки нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Ја сам добио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какав је то прслук био?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Исто НАТО боја маскирни са 4 футроле за 4 оквира, 2 цепа горе, и иза да ли је био ранац иза.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кошуља, јакна, прслук, доле панталоне, чизме?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кажите ми да ли је имао неко нешто друго на глави или сте сви имали те капе?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Ја се не сећам али мислим да смо сви имали капе, можда је неко имао неки шешир или нешто, али ја сад не знам, стварно не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мараме и то?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шлем?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Шлем видео сам на једном човеку шлем. Сад да ли је он био припадник наше јединице или није и ту је било пуно војске у Подујеву, пуно полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прво, сад смо још у Београду па даље где идете?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: За Пролом Бању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И све то тог истог дана када сте били у Београду настављате за Пролом Бању и где се смештате?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Била је ноћ, веће је било сад не знам колико је тачно било сати, ноћ је била кад смо се дужили и стигли смо нешто пред зору ако се добро сећам у Пролом Бању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте смештени?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: У Пролом Бању у хотел неки не знам шта је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: И ту смо били не знам колико два или три дана, ја стварно се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има ту у Пролом Бањи неких других, војске неке, полиције?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: САЈ, ПЈП?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само ви?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Ја их нисам виђао можда су били али ја их нисам виђао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте радили ту у Пролом Бањи?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Ништа, ту униформу смо затегли на себи, не знам ко је нешто имао веће панталоне па је мењао с овим ко је имао мање, задужили смо пушке и ништа ето ту седели смо у том.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте задужили пушке?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Тај дан кад смо дошли ујутро или други дан, не знам стварно се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На који начин?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Ништа из камиона нам човек дао пушке, нити се потписивало, нити се уписивао број што је мени криво јако што нисам запамтио број пушке, што имам неке чауре ту чувао сам да кажем број пушке да се види да из моје пушке није пуцано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А која је то врста пушке?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Аутоматска пушка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је то калибар?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: 7,62.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И јесте ли ви добили муницију или само оружје?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Да и муницију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То кажите све, знате шта сте добили?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Аутоматску пушку и муницију, свако је добио по 5 оквира и 150 метака.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако што је сам толико хтео или су сви добили исто или како?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: То је правило неко да је борбени комплет 150 метара, 5 окривра, значи 1 у пушку и 4 у борбени прслук. Сад да ли је неко узимао више муниције, да ли је неко ставио кутију у цеп ја не знам, ја нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Могао је свако да узме колико је хтео муниције?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Могао је. Сад не може то сад да узме још 10 кутија, где да стави то, где да држи, могао је да узме 2, 3 кутије да му се нађе за резерву

неку. Ја лично нисам, ја сам узео само 5 оквира, напунио сам са 150 метака и то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јесу ли пушке биле очишћене или конзервиране?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Не, моја је била конзервирана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта сте онда радили?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Очистио сам пушку. Ја сам очистио, а за друге не знам, али да ли су биле конзервиране, видео сам људе тамо да чисте а да ли су биле конзервиране њихове нису, не знам, можда су и овако само да их очисте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли ви имали задатак можда да чистите и наоружање за ове друге који ће доћи?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Не, ја нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је тај човек који вам је поделио пушке?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Ја не знам ко је поделио пушке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли ви имали неког команданта?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Слободана Медића, то је једини командант за мене био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А вода, одељења неког?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Не, ја нисам био у воду, ја сам био, да кажем ја сам стари Шкорпион, значи ја сам 1995. године био у јединици и био сам у воду извиђача.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су и тада формирани извиђачи за Косово или има ли неког команданта?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Тад у Пролом Бањи није али сам убеђен сто посто да је командант рачунао на мене и на још 5, 6, 7 људи старих Шкорпиона што су били у извиђачима, старији да се прави нека група извиђача који би евентуално ишли да пробијају линију, који би ишли први, који су били искусни борци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да вам кажем, морам да вас замолим нешто. Да кад кажете командант, не кажете командант него да кажете име због тога што то за вас вероватно значи, а ми овде имамо и команданта вода и команданта одељења и команданта јединице и онда да ја могу да идентификујем о коме се ради. Значи, кажете Медић.

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Командант Медић Слободан, Боцо то је једини мој командант.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите, да ли је он вама рекао где идете, шта ћете ви тамо да радите, у којим операцијама требате да учествујете, да ли ћете можда да будете у саставу полиције, војске или ћете самостално да делујете и то?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Мени то није познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа вам није речено?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Можда је рекао тамо, били су људи постројени, а ја сам међу задњима изашао на постројавање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чим сте стигли у Пролом Бању ви сте постројени?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Не, не, кад смо кретали за Подујево, то је било након два или три дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су сви задужили оружје овако како Ви описујете тако што им је неки човек дао пушку и муницију или су неки други задуживали на неки други начин?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Не верујем, јер били смо сви не постројени, него ишли смо један иза другог и човек је пружао, два човека је било у камиону и пружали су пушке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Човек из ваше јединице или човек из?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Из наше јединице. Нисам сигуран, али мислим да је Срле, Манојловић Срђан да је он био али ја нисам сигуран верујте ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите ми кад сте ишли за Пролом Бању, да ли је ишао неки камион с вама или?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или је ишло неко наоружање или аутобуси? Јесте ли видели неки камион с наоружањем?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Не, нисам видео. Можда је ишао иза аутобуса али знам да је командант ишао исред са ципом, са обезбеђењем и ја сам био, ако се не варам у првом аутобусу, било је два аутобуса, мислим да два.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са пратњом полиције из без пратње полиције и војске?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Ја нисам видео никога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А после Пролом Бање до Подујева?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Сад би нагађао да измишљам, не знам, стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је осим Медић Слободана и Медић Драган био неки командант?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Он је у Ђелетовцима био командант чете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, питам за ово за Косово?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Не знам овде, стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и шта се дешава кад сте тако узели пушке, очистили, колико сте стајали, односно боравили ту дуго?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: У Пролом Бањи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Не знам да ли два или три дана, нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте били смештени?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: У хотелу у Пролом Бањи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Да ли је то хотел, неко одмаралиште, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда шта се дешава?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: И онда два, три дана смо ту били и ишли смо за Подујево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли имали неко постројавање, припрему разговор?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Били су људи, били су људи пошли, ја кажем ја сам задњи изашао, међу задњима из тог одмаралишта, из хотела, били су људи постројени ту, већ су кретали на улаз у аутобусе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је аутобуса било?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Два аутобуса или три, не сећам се стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и, да ли су аутобуси ишли под неком пратњом до Косова или не?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Не знам, стварно не знам да ли је била нека пратња.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате зато што се не сећате или што тад у том тренутку нисте гледали или због чега не знате?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Па не сећам се. Једноставно се не сећам, давно је то било и нисам загледао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био ту у аутобусу и ваш командант или је он ишао на други начин?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Не, он је у ципу био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С ким?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Не знам, вероватно са својим обезбеђењем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ишла нека опрема с вама осим тих аутобуса у неким камионима или не?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Ја нисам видео никакве камионе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На који начин сте чували своју безбедност у то време кад сте тако ишли из Србије за Косово где су биле ратне операције, ратна дејства? Како сте обезбеђивали те аутобусе?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Па то је била слободна територија. Ми смо у Пролом Бањи а то је Србија, још није Косово и Метохија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, идете на Косово, Србија је била бомбардована у то време? Ја вас то питам јесте ли имали некакво обезбеђење?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: А шта нам је значило обезбеђење ако нас из авиона гађају, могли су само да изгину људи, ништа. Не знам можда је ту ишао неки цип.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам вас да ли вас је обезбеђивала полиција јер каже овде да сте били у саставу САЈ-а?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Не знам, ја стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли били у саставу САЈ-а или не?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Ја сам то чуо кад сам се вратио са другог терена тек да смо ми припадали резервном саставу специјалне антитерористичке јединице, значи кад смо се вратили с другог терена. Да смо ми били у резервном ја немам појма, верујте. То су нам рекли кад смо стигли у Шид.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Кад смо се вратили с другог терена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја не знам кад је био други терен, значи морате временски да определите то?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: У мају 1999.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли примали неку новчану накнаду за то време, ко вам је плаћао?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Јесмо. Паре су стигле у Шид, командант је послао паре, ко нас је плаћао ја немам појма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опет командант име?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Медић Слободан и Перо Петрашевић нам је поделио паре, човек из његовог обезбеђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са потписом или без?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Без потписа, без ичега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко вам је плаћао то?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Не знам, стварно не знам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и кад сте стигли на Косово, које је то време било и који је то дан био?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Не сећам се дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ујутру, увече, пре подне?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Било је пре подне, колико је сати било не знам и не знам који дан. Сад датум знам из оптужнице да је 28. нисам знао ни датум верујте ми, стигли смо тамо, најпре је наређење било да се не излази из аутобуса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је изгледао град? Да ли је било војске, да ли је било полиције, да ли је било цивила?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: И било је полиције маса страшна, војске, припадника САЈ-а, Посебне јединице полиције, Шкорпиона, било је сад не могу, али било је преко 300, 400 војника, не могу сад да кажем тачно али било је страшно пуно војске, значи на улици то нон стоп се претрчавало, неки су ишли полако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како је био обучен САЈ-а, како друга полиција?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Сви су имали исте униформе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По чему их Ви разликујете?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Имали су грб на рукаву САЈ – Специјална терористичка јединица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ови други?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Ови ПЈП – Посебна јединица полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све на рукаву левом?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Све, на левом на десном, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А локална полиција да ли је била тамо?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Било је неких људи што је писало на леђима великим словима «полиција», сад ко су они били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На униформи?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Да, на униформи или на борбеном прслуку, немојте сад да ме држите за реч да ли на униформи или на борбеном прслуку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и где сте ви стигли у Подујево на које место у том граду?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Па стигли смо, не знам да ли је то центар, ја не знам, стварно не знам, нека улица је била. Ви мене сад да одведете тамо ја немам појма, ја не бих знао где су били аутобуси, у којој кући сам ја био, стварно се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било људи ту, грађана, цивила по улици или на путу?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Је, било је али не нешто пуно, све је то нешто у некој фрци, журби, нешто, да ли су то били Срби или Албанци, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А видели сте?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Видео сам али ништа сад нешто да сам видео неке групе људи да су били у групи људи 10, 15, све по 1, 2, то су биле жене колико се ја сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ли можете на неки начин да опишете место где сте се паркирали према неком објекту, према неким изложима?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Ништа не сећам се, верујте ми не сећам се ништа, да се сећам рекао бих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и шта се онда дешава?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Команда је била да се не излази из аутобуса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На који начин вам се саопштава та команда?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Ушао је човек, ја не знам ко је ушао у аутобус, немој да се излази из аутобуса и то је сва прича била и смо остали ту неких 5, 10 минута, а можда и мање, не знам верујте ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком сте ви аутобусу били када су они стигли кад су паркирани – први, други, трећи?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Ја не могу да се сетим, не знам верујте ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А ко је тај човек који је ушао?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Не знам. Неко из јединице је ушао, немам појма ко, да ли је он био неки командир вода, одељења, стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја вас питам то, имате ли командира одељења, имате ли командира водова и ко су ти људи?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Ја нисам имао командира, ни командира одељења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али су постојали ту у тој јединици командири одељења?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Били јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па који су то били?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Мислим да је Гуљо био командир вода, мислим али ја нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите његово име, презиме и надимак?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Медић Драган.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Звани «Гуљу».

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Звани «Гуљу» да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е тако. Ајде даље, он је био командант чега?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Командир вода, то сам ја из оптужнице прочитао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то вас ја мало пре питам је ли био и Медић Драган нечега командант а Ви кажете?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Командант и командир то је разлика.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, супер онда тако причајте.

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Ја сам то прочитао из оптужнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Командант, командир, па име да можемо ми ту који нисмо ратовали да направимо разлику, да објасните.

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Разлика између командира и команданта, командант је број један.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је био нечега шта Медић Драган?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Командир вода. То сам прочитао из оптужнице што је могуће пошто је он био командир чете док смо били у Ђелетовцима у бази, значи у Републици Српској Крајини, он је био командир чете тамо и претпостављам да је вероватно овде био у некој функцији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А је ли био неки други још командир или не?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А одељења?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Био је командир ја не знам ко су људи ни ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А има један вод или више?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Било је нас 150, значи то мора да буде три вода.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је још онда био командант?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Не знам, стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А одељење колико броја има?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Па сваки вод броји по три одељења по неком правилу, по правилу службе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јесте ли видели тамо у Подујеву или у Пролом Бањи када сте стигли, значи у Пролом Бању па у Подујево неког од ових окривљених овде који се спомињу у истој оптужници као и Ви?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Видео сам Медић Драана «Гуљу» и «Брку», њега нисам ни познао овог Ђукић Жељка, памтим га по томе што је огроман човек, што је био највећи у јединици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како га нисте познали а памтите га? Јесте ли знали ко је он како се он зове?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Не, нисам му знао име, ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Памтите га по лику, по изгледу?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Да, огроман човек, велик онако по томе сам га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био он у извиђачима или не?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Не и ту још нису били формирани извиђачи у Пролом Бањи, уопште нису били ни у Подујеву, значи ми смо се вратили кад се издешавало то што се издешавало, ми смо се вратили у Пролом Бању. Моје мишљење је, ја се искрено надам да ћете ви да позовете команданта овде да он то објасни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не може током давања одбране. Окривљени, Ви хоћете да изађете?

Колико вам је потребно испитивање? Нећемо моћи без вас ништа да радимо. Нисам ја рачунала на то, то је моја грешка и мој пропуст и мораћемо да направимо паузу да Медић Драган узме своју терапију.

За овим СЕ ПРЕКИДА испитивање како би окр. Медић Драган узео своју редовну терапију па ће се главни претрес наставити у 12:20 сати.

Извините за ово ово је мој пропуст био, ја нисам водила рачуна о томе да Ви примате терапију у 12 сати, од сада ћемо свакога дана да радимо до пет до 12 када имамо суђење онда ћемо правити паузу, ви опомените увек. Нећемо никада раније то да радимо и иначе завршаваћемо као и данас најкасније у 2 сата обзиром да по подне овде има суђење.

Главни претрес се наставља након паузе која је одређена због одмора испитивањем окр. Боројевић Драгана.

Боројевићу изволите да наставите. Извините што смо морали да вас прекинемо. Да наставимо сад код Подујева, кад сте стали, кад сте добили команду ту, отишао је ваш командант, ви сте остали у аутобусима и шта је онда било?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Да не излази нико из аутобуса, а пошто то није било чисто место, пошто је било терориста ту, неко је рекао може да се деси да терориста испали зољу, осу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неко са стране или неко од ваших?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Из јединице неко. Шта да испали нешто из ракетног бадача, гранату у аутобус да погине 10 људи за ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се иначе чуло пуцање или не?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Чуло се чуцање из пушака.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онако спорадична нека пуцњава из даљине или ту негде?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Не знам како да вам кажем. Чула се пуцњава, сад да ли издалека или из близине, стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је онда било?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Изашли смо из аутобуса, не знам да ли су сви изашли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко наредио да се изађе или сте онако спонтано?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Сад не могу да кажем да је неко наредио, не сећам се. Углавном то сам чуо да је неко рекао шта испали Шиптар из РБ-а гранату или зољу да испали у аутобус, изгорећемо унутра и онда смо ја сам изашао, изашло је доста људи, сад да ли је остао неко у аутобусу не знам, ја се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте понели све ствари са собом кад сте изашли?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Имао сам пушку само, од пушке се нисам одвајао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неке личне ствари да ли сте имали?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Не, ништа, само пушку и борбени прслук што је био на мени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Отишао сам у кућу једну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте изашли где сте кренули онако гледано лево, десно, иза аутобуса, испред аутобуса?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Не знам, верујте ми да не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био с вама неко или онако појединачно?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Па изашло је нас 10, 20 из аутобуса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ту у том правцу где ви идете, да ли се креће неко с вама или ви сами идете?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Могу да кажем ту је била робна кућа, ту је била пошта, ја сам ту прошао, али ја се не сећам. Ви мене да одведете сад тамо, сад да ме неко одведе тамо ја немам појма у којој сам ја кући био, уопште везе немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али ја вас питам да ли је неко био у тој групи када се ви крећете да ли иде неко с вама у друштву с вама баш или?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Па не изашли смо, сви смо спонтано изашли из аутобуса, сви, не сви, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био неко у близини кога можете да се сетите?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Мени је жао што не могу да се сетим, ја бих сад рекао ту 5 људи, ја нећу да измишљам никога, био је Марко, Јанко кад не знам, кад се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: И отишао сам у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У сваком случају ви се крећете у групи припадника ваше јединице или сами?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Па група, ту је сад неко ишао у прву кућу, неко у другу, не знам, било је, сад да ли је то била наредба или команда нека или је неко то рекао спонтано да ли да се уђе у куће, да се чека даље наређење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А на који начин да бирате кућу у коју ћете да уђете?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Па да уђеш у кућу да не стојиш на улици да случајно Шиптар снајпером не погоди.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесу ли куће празне или нису, то вас питам?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Ова је била празна где сам ја био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко вам је рекао да су празне куће?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Па не знам, не могу ја да се сетим ко је то рекао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па је ли рекао то неко или није?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Не знам, не сећам се. И ту сам ушао у кућу, у кући је већ било два, три човека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из ваше јединице?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Да, из наше јединице али ја не знам то су били нови људи, ја не знам по имену и презимену и нећу да нагађам сад био је овај, био је онај. Сећам се Павловић Бранка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је ушао с вама или је био тамо?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Да ли је дошао после мене ја не знам, стварно се не сећам и ми смо стајали, били смо изашли на терасу, прегледали смо читаву кућу, улазили смо у собе, у подрум да нема неког случајно, да нема терориста унутра, откуд знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад кажете улазили смо Ви и тај Павловић или Ви и још неко?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Још је било два, три човека, али ја се не сећам који су то људи, стварно не знам, да бар знам надимак па да кажем да можемо да га пронађемо да видимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све укупно вас је било ту?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Три, четири човека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како изгледа двориште, како изгледа та кућа?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Знам да је била велика ограда, велика капија је била и кућа је била на спрат колико се ја сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има двориште или нема?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Има двориште али шта је било у дворишту стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У дворишту једна кућа или више кућа?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Па ја мислим једна и биле су можда неке просторије, неке шупе, не знам, стварно се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је кућа онако у дну дворишта, с леве, с десне стране?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Не могу ја то да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На спрат кућа?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: На спрат је била, то сигурно знам зато што се пење уз степенице, излази се на терасу и ту преко пута кућа преко улице ту је исто било Шкорпиона, било је људи из јединице, ја не знам који су то људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то се види с терасе?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Види се с терасе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и шта се ту дешава?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Нисмо нон стоп били у кући, излазили смо на улицу и ту је Томић Милован зв. «Шићо» наишао је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је сад Томић Милован?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: На улици сам га срео ја, на улици. Сад да ли је он ушао са мном у двориште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте прегледали ту кућу, јесте ли ви практично ушли у ту кућу да сад се сместите?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Да, да се склонимо да нисмо на улици да не будемо изложени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него јесте ли се одлучили за ту кућу да се сместите или се нисте одлучили већ сте изашли на улицу да тражите другу кућу или сте нешто друго тражили на улици и шта је? Кажете, ушли сте у кућу, прегледали подрум, спрат и тако даље и?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Па вероватно би остао у тој кући да је било наређење неко да се чека команда. Ја сам излазио на улицу, ја сам био на улици и у кући и на тераси, ја не знам колико сам се задржао у кући – пола сата, сат времена, ја стварно не знам, не могу да се сетим тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: И ту наилази Томић Милован «Шићо», њега знам он је старији Шкорпион и он и ја смо нешто ту прокоментарисали, нешто смо причали. О чему смо причали како ћемо да радимо не знам, ја стварно се не сећам, сад бих ја нагађао ту шта смо ми причали. Он се задржао ту можда једно 5 минута до 10 минута најдуже и отишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На улици вас двојица сами причате?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: И ту је Павловић и сви су се ту мотали око нас, али ја не знам те људе, не знам који су, знам Павловића се сећам сто посто и наједанпут се зачула пуцњава. Сад да ли је Томић отишао пре пуцњаве или је отишао кад је почела пуцњава ја не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква пуцњава?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Пуцњава чула се рафална пуцњава, несређена рафална паљба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из једног оружја, из више оружја?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Из више пушака, да ли 4, 5, 6, то је било од мене неких можда 150, 200 метара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из неке куће, из дворишта, улице?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Чула се паљба, е сад да ли из дворишта, са улице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А колико су вам далеко аутобуси?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Не знам, ја не могу да се сетим стварно. Ја немам филм уопште како изгледа та улица, како изгледа то Подујево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па колико сте ишли до те куће где сте ушли?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Па не знам, можда 5, 6, 3 куће, ја не могу да се сетим стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да ли видите аутобусе?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Не знам, стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кад чујете ту пуцњаву?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: То је кратко трајало, не знам, можда неких минут, два, можда ни толико, немам појма, несређена рафална паљба, значи неко је пуцао кратки рафал, неко дужи. По мојој процени пуцано је из 5, 6, 7 пушака, не могу да одредим, не знам стварно и после тога изашли смо на улице, шта је, како, зашто се пуца и ту смо се ми задржали можда неких 20 минута, пола сата, немам појма и наједанпут неко је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Иза те пуцњаве стојите на улици још 20-ак минута?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Па отприлике не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се ту дешава неко кретање, да ли неки људи долазе од негде?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Значи, нон стоп је ту неко претрчавао улице, неко је ишао полако, неко је ишао у групу од 5, 6 људи од тих припадника САЈ, од припадника Посебне јединице полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли и они ту на улици?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Да па ту 300 људи на улици, неко улази у кућу, неко излази из куће, не знам, стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И та пуцњава и нико ниша не реагује да оде да види где је то?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Ништа зашто, шта, ја не знам, стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да ли Ви нисте сматрали да треба да се склоните од те пуцњаве ако нећете да одете да видите шта је то да треба да се склоните?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Није се чуло ништа, никакво зујање метака, ништа, ништа да је пуцано у мом правцу где сам ја био. И наједанпут, након не знам 20 минута, пола сата, можда 15 минута, ја се стварно не сећам, команда неко је викнуо Шкорпиони у аутобусе и ми смо ушли у аутобусе и одатле смо вратили се у Пролом Бању. Сећам се у аутобусу, ја опет кажем, ја Ђукића нисам знао – Ђукић Жељка Брку, нисам га знао само га памтим по зато што је огроман човек. Ја сам седео отприлике у задњем делу аутобуса. Он је питао нек изађе ко је то урадио, као неко је пуцао у некога тамо и ту нико ништа, сви су прећутали и то је то. Вратио сам се у Пролом Бању, ништа ја нисам чуо, од никога ко је тамо пуцао, чуо сам да су убијени неки цивили, а ко је пуцао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту у аутобусу сте чули?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Не, у Пролом Бањи, а од кога не знам, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Ништа и ту смо били још један дан у Пролом Бањи и враћени смо у Шид.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли вам је неко нешто рекао зашто се враћате?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Не, мени није лично нико рекао. Нисам се ја распитивао о томе ништа. Чуо сам да су поубијани неки цивили али мене то није занимало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви видели ту неке људе који утрчавају у двориште, санитарски ауто?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Не, нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неког доктора?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неког команданта САЈ-а да ли сте видели када сте дошли у Подујево или тада?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Никакав командант САЈ-а ми није познат нити ми је тад у то време било познато да су били у резервном саставу специјалне антитерористичке јединице. Сазнао сам за то кад смо се вратили са другог терена, значи у мају месецу – 10, 12. кад смо се вратили ја не знам тачан датум.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то значи да су се припадници јединице «Шкорпиони» вратили на подручје Косова и Метохије након овог догађаја?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Кад смо враћени из Подујева били смо кући не знам неких 7, 10 дана, не сећам се и враћени смо назад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко вас је звао да се вратите?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Исто дошао је човек код мене, ја мислим да је Момић, али сад ја не можем, човек из командантово обезбеђење, али нисам сигуран, верујте да нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да и?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Ето и да се јединица опет окупља да идемо назад на Косово. Исто је дошао данас као до подне, после подне, не знам, у току дана је дошао код мене кући, рекао је буди спреман идемо сутра, дођи у толико и толико сати испред ватрогасног дома и тако је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И били сте на том другом терену?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Да, да био сам на другом терену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Кажите ми сада да ли се тада било ко кретао када сте чули то пуцање, да ли је било ко трчао, да ли сте тада или пре тог пуцања видели неке цивилие обзиром да сте боравили на тераси с које се мало боље види?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Па то сам рекао на почетку да сам ја видео пар цивила, али то једно, два човека, не знам, жене ја се стварно не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тад кад сте стајали на тераси шта сте могли да видите?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Видео сам кућу преко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Двориште те куће или само кућу?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Кућу и било је не знам, видео сам људе на тераси, били су људи припадници моје јединице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На тераси?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Не знам који су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А доле у дворишту јесте ли видели шта се дешава?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А неко кретање на улици, неке групе цивила?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако сте тада по лику знали Ђукић Жељка, хоћете ли да нам кажете како је изгледао?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Ђукић Жељко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Изгледао је као сад, можда још дебљи, огроман човек, човек 150 кила, скоро 2 метра, значи огроман човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао неке карактеристике на лицу као што су бркови или брада?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Не сећам се, не знам, стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли познавали тада овога Шолаја Миодрага?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Не, њега нисам познавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па кад сте га упознали?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Ја сам га упознао на другом терену када је Стопарић био рањен?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви познајете Стопарића?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Познајем Стопарића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта је Стопарић био?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Припадник обичан јединице?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Да, обичан припадник, ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био у извиђачима?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Био је у извиђачима на другом терену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А пре тога на оним ранијим теренима?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли га видели тад у Подујеву?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Нисам га видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Пролом Бањи?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: У Пролом Бањи можда само у пролазу нешто али овако нешто да смо причали не нисам га видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овог сведока П1 при томе када причате о њему, нећете говорити његово име и презиме?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: То име ми је познато. Ја сам долазио овде, ако смем да кажем, ја сам долазио овде у овај суд да дајем неку изјаву у вези њега, ако смијем тако да кажем и име ми је познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви видели њега тад, то вас питам?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Не, мени тај лик, ја немам његов лик.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Пролом Бањи, у Подујеву?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Цвијетан Сашу?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Цвијетана сам упознао у Пролом Бањи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли га видели у Подујеву?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Не, нисам га видео у Подујеву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он био у истом том воду или одељењу, да ли је био извиђач, шта је он био?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Прочитао сам овде да је био у неком воду код неког Рајка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Рајка да ли знате?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Рајка знам, Рајко је стари Шкорпион.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он био можда неки командир или нешто?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Опет кажем, само могу из оптужнице да кажем да је био командир одељења или вода, сад не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажу неки да сте Ви пуцали у цивиле. Јесте ли видели да је овде настрадало, колико је цивила настрадало, изгубило живот, јесте ли видели у оптужници, јесте ли видели да ту има и деце?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Немам ја везе са тим уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли видели да има деце?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Видео сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има потпуно мале деце.

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Дете од 2 године, искрено ми је жао те деце, верујте ми а ја немам везе с тим. Ја метка једног, моја пушка је чиста враћена, ја сам је задужио, како сам је очистио тако сам је вратио и свих 150 метака сам вратио. Ту је убијено дете од 2 године. Мој син је био стар тада 10 месеци. Мене је жена испратила са сином у наручју. То дете од 2 године вероватно је било мајци у наручју, како ја да пуцам у ту мајку и у то дете кад сам оставио сина кући од 10 месеци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви то мени кажете да су вам познате неке одредбе међународног права да се цивили не смеју да дирају, је ли?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта кажете?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Ако ми дозволите да кажем, ја сам пушку узео 1991. године, крајем септембра месеца кад сам ступио у рат, значи то је било у Ердуту у кампу Српске добровољачке гарде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то држао беше? Ко је држао тај камп?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Аркан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Жељко Ражнатовић Аркан. Ја нисам био припадник гарде али ту је био обучни центар у Ердуту. Ја сам ту задужио пушку где сам прошао обуку од 20 дана где су ме обучавали људи и захваљујући њима ја сам преживео овај рат. Да нисам прошао ту обуку вјероватно би ме негде залегло још на Вуковару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Учествовали сте на свим фронтима на простору бивше Југославије почев од 1991. године после те обуке па све до ове последње?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Тачно до 1999.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1999. на том другом терену на Косову?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта вам је познато везано за одредбе Међународног хуманитарног права? Шта се ради с цивилима, смеју ли да се дирају или не?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Ти људи што су нас обучавали сваки дан, али сваки дан у рату, овако дословце су нам говорили «у рату жене, деца и ратни заробљеници не смеју да се убијају. Жене, деца и ратни заробљеници не смеју да се убијају». Свакодневно тај човек што је изводио обуку лично са мном, не само са мном са нас 15, било је нас око 30 ту, али било је њих тројица ти људи што су, ја не знам из које су али види се да су људи школовани, да су обучавани за неко ратно стање, да су то војници, да су то људи, да су официри, види се по ставу, по људима и у току обуке те више пута дневно овако стане пред мене – «ко се не убија у рату», ја морам да кажем жене, деца и заробљеници не смеју да се убијају. Ја сам знао да у рату, ја сам прошао ратове од 1991. године, значи цивили, поготово жене и деца не смеју да се убијају. Ако ми дозволите још само. Ја да сам био у том дворишту, ја да сам био, верујте ми да нико ниједног метка не би опалио, нико једног метка. Ја бих стао међу те људе, ја, лично ја и објаснио бих људима зашто смо дошли на Косово и Метохију, да се боримо против војске ОВК, значи терориста шиптарских, да се против њих боримо, никако да убијамо жене и децу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви на тај исти начин на који сад нама причате реаговали можда и у аутобусу, да ли је реаговао неко тако, да ли се утврдило шта се десило?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко испитивао шта се десило?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Ја нисам чуо никога верујте, нити је то мене занимало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко говорио о томе?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Не, нико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни у аутобусу ни у Пролом Бањи?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Не. У Пролом Бањи сам ја чуо, не знам тамо неку причу погинули су неки цивили, али мене то уопште није занимало, ја немам везе са тим и уопште нисам могао ни да причам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како вас није занимало а кажете да сте знали да то не сме да се ради и да би стали међу њих да их штитите?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Ја немам везе са тим, значи немам везе и нећу уопште да знам о томе, нисам уопште хтео да улазим у дискусију да ја пропитујем тамо ко је то зашто урадио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па је ли пропитивао неко, је ли испитивао неко шта се десило? Ваш командант да ли је испитивао шта се десило?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Можда је испитивао али мене није, ја нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А је ли долазио неко из команде САЈ-а или из полиције ту када сте враћени у Пролом Бању, неко спомињао је овде Живка Трајковића?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Мени није познато, не знам. Можда је долазио али је ишао директно код команданта у команду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта вам је речено као разлог да се вратите у Пролом Бању само што сте стигли?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Ништа само то, седите у аутобусе и идемо за Пролом Бању назад и крај приче, ништа. Још ако дозволите само ово. Верујте ми ја да сам починио овај гнусни злочин, да сам ја починио никад ме ви не би видели овде, никад у животу. Не зато што бих ја био већ ту, што би бежао, што би се крио, ја не бих могао са тим да се носим, ја или бих извршио самоубиство или би завршио у некој од лудница у Србији, верујте ми. Моја психа не би могла да издржи верујте ми сто посто. Ја нисам такав човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А откуд онда Ви сте вероватно видели списе и видели сте да неки кажу да сте то Ви пуцали, да сте били у групи која је лишила живота ове људе, ову децу и ранила ову децу која су преживела?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: То није тачно. Моје име је измишљено у тој причи. Горан Стопарић је измислио моје име.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што би он то радио баш за вас?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Па вероватно због пара. То је број један. То је човек који није имао за бурек, значи није имао паре за бурек верујте, један клошар, обичан клошар који хода исцепан кроз град, пијан, никаки, ништа, преварант, обичан преварант.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што баш вас од 130 Шкорпиона?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Видите, мени је сад мало неугодно што морам да вам кажм. Видите, он је живео тамо са једном женом, са девојком у ствари то му је била девојка, ја сам имао нешто са њом, претпостављате шта и онда се сретао заједно и чак једанпут у соби нас је ухватио заједно и кад је ушао на врата овако је уперо прст у мене као «осветићу ти се кад-тад за ово», тако ми је рекао. Ја нисам обраћао пажњу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад се све то десило?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: То се десило 1999. на 2000. за нову годину, они су држали неку кафану, тамо неки локал, било је то 10, 15, 20 дана је била та нека веза моја и њена и његова и не знам и он је ту рекао да ће да ми се освети кад-тад. Ја нисам уопште, нисам ни размишљао о томе, то сам ја сад у затвору, лежао сам па контам зашто. Ја сам помогао том човеку, ја сам њега извукао кад је био рањен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте му помогли?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Кад је био рањен ишао сам по њега да га извучем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Мислим да се зове Вукова глава, тај део Косова и Метохије, то су биле неке чуке, шума.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Био је пропуцан, ми смо радили ту шуму, чистили смо, ја сам ишао с десне стране, он је ишао нешто кроз средину, не знам ко је био лево крило, није ни битно, ја чујем на моторолу Стопарић је рањен и ја сад на моторолу питам да ли је неко отишао да га извуче, није нико и ја дотрчим неких 200, 300 метара, долазим до те његове групе, они сви леже тако. Где је Стопарић и они сви овако набили су главе у земљу и овако показују тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико није смео да иде за њега него Ви?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Верујте нико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сад он каже да сте Ви пуцали?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Он каже то је била моја дужност да ја њега извучем. ОК јесте била је, али није била само моја дужност, била је и дужност људи што су били око њега, само нико није смео зато што су Шиптари пуцали и нико није смео да се усуду да иде по њега. Ја сам отрчао по њега, стегао сам срце и нисам могао да га оставим, не само њега него било ко да је био рањен не бих га никад оставио таман да мене погоди тамо метак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али после тога се десило ово са том девојком и то је разлог да се он вама свети, је ли?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Вероватно то, под број један паре сигурно, паре сто посто, паре зато што је то човек, верујте ми, који није могао за чега бурек да купи. Он је примао неку пензију малу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, ако су паре, ја питам онда опет зашто баш вас, а не неког другог?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Верујте немам појма. Или се није сетио ничег имена другог из јединице, он је знао неких старих Шкорпиона, пошто је он био с нама на терену 1995. године на Трнову и било је људи из Шида, баш Шиђана, ја сам избеглица, ја сам се доселио у Шид и онда вероватно није могао да каже никако свог пријатеља школског другара што је одрастао са њим, ајде реци Драгана Боројевића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него ајд' ове?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Рећи ћу Драгана Боројевића он је овако избеглица, отео ми девојку, не знам шта. То је моје мишљење зашто је он рекао моје име и презиме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Кажите ми још сада ту кад сте изашли из аутобуса и ушли у ту кућу и онда изашли, стајали на улици и све то време да ли сте Ви видели рецимо Ђукић Жељка? За то време?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Медића Драгана?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Њега нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шолаја?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Ни Шолају нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стопарића?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Ни Стопарића. Шолају нисам ни знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: П1, сведока П1?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Не, њега нисам ни знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту док сте значи у тој кући напољу на улици?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Не. Верујте ја немам уопште представу ко је тај човек. Мени је име и презиме познато то што сам ја долазио на суд овде, давао сам неке изјаве, али ја не знам тог човека, ја једва чекам да га видим да се суочимо, да видимо шта је он то видео, како је то он један дан мислио да сам то ја да је сигуран, па је после сигуран да сам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао још неко други тај борбени прслук што описујете да сте задужили као део униформе?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Сви смо имали борбене прслук, можда неких 10 људи није имало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли сви задужили или су сви непрекидно носили па и носили тад приликом доласка у Подујево?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Можда је неко имао свој, али ја не знам, стварно нисам то приметио. Ја сам га задужио ту у Бубањ Потоку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви нисте га скидали? Јесте ли га имали тад кад сте дошли у Подујево?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Да, па то је део опреме без које се не може, значи ту стоје резервни оквири за пушку, како без тога не може да се иде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли носили сви те прслук или је неко ишао без тога?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Па ко је имао носио је. Ја сад не знам да ли су сви задужили, не знам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је задужио Ђукић?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Не знам, стварно не знам, сад бих нагађао да кажем имао је, није имао, ја не знам, вероватно за њега нису ни имали тај прслук.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви уопште можете да определите ако нисте били у том дворишту, где се то двориште налази у односу на место где сте Ви стајали према пуцању које сте чули?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Па било је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Иза, лево, десно, испред?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Не знам, не могу да одредим, давно је то било и не знам ја сад како да вам кажем кад ја не знам како стоји тај центар тамо, где смо ми били, како стоји улица, ја не могу сад да кажем, ја бих сад нагађао кад бих рекао лево, десно, право, иза мене, не знам, верујте да не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а да ли сте видели овог сведока П1 и зашто би он уопште рекао да сте то Ви урадили?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Не знам, верујте ми да не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За Стопарића имате неко објашњење везано за ту освету и љубомору, а шта је за П1, зашто би то П1?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Ја не знам П1, ја њега не знам и молим вас ја не бих ништа сад о њему да коментаришем док он не дође овде, док ја не видим човека. Ако ми то дозвољавате пошто сам ја припремио нека питања за њега да не би сад то тужилац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да Ви ћете да питате наравно сведока.

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Тачно, онда ћемо ми да видимо тачно како могуће је, он је рекао једном да мисли да сам ја, није сигуран, па други пуцају, можда сад кад дође може да каже грешка, ја се извињавам то није тај човек, побркао сам вас с неким, помешао, могуће. Зато ја вас молим да ме ништа не питате за П1. Не да ја нећу вама да одговорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не ја питам што би он рекао да сте то Ви урадили ако Ви то нисте урадили? Који би његов мотив био да ли Ви знате?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Вероватно ме човек заменио с неким, вероватно, јер униформу кад обучемо, кад ставимо сви качкете на главу, имамо сви једнаку униформу, то су људи слични.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви носили све време качкет на глави?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Све време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту у Подујеву?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Све време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите ми још везано овај разговор у аутобусу када је Ђукић реаговао тако како Ви описујете, он где седи, напред, позади?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Напред, скроз напред, ја сам седео у задњем делу, не баш на задњем седишту али ту у задњем делу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко уопште некако одговорио, реаговао?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Ништа, то је била тишина верујте. Значи, упалио се аутобус и тишина, ништа нико није коментарисао, ништа верујте ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кажите ми још коначно, да ли је овај ваш командант Медић Слободан коментарисао нешто тада у аутобусу или касније у Пролом Бањи?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Не знам ни да ли је он био у аутобусу са мном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви њега видели уопште после тога?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Виђао сам га у Пролом Бањи, како нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је нешто коментарисао, јесте ли имали неко постројавање или разговор, неко испитивање?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Не. Кад смо дошли била је постројена јединица и речено идите у своје собе, нешто ту се мувајте, немојте да се удаљавате из круга тог одмаралишта и то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви схватили да је због тог догађаја у коме су убијени цивили да сте зато враћени или?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Па вероватно, претпоставио сам да је због тога, нема зашто друго. Да ли може мало воде?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, па да ли имате ту воду?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Ево имам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кажите ми јесте ли касније чули да се против некога водио поступак на другом терену или касније?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Не на терену другом нисам ништа, после сам чуо ја сам ишао на суд код Цвјетана ту у Палату правде кад је њему суђено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тад 1999. године нисте чули да се поступак води против?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Не, нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ви сте тамо били у Подујеву, а о овоме не знате ништа?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Апсолутно ништа верујте ми жао ми је, јако ми је жао што не знам ја број пушке, што нисам записао или запамтио да ја кажем ја сам задужио ту, ту пушку, имате чауре, дајте на вештачење да се утврде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али то нигде нисте потписали? А како сте вратили оружје и униформу?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Ништа, дошли камиони и малтене бацали у камион.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко отишао раније, да ли је неко одбио да иде на други терен, да ли је неко напустио јединицу одмах по доласку у Пролом Бању?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Не знам, то ми није познато. Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли се сви вратили у исто време из Подујева у Пролом Бању или не?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Ја мислим да су сви, ја мислим и то је моје мишљење да су се сви вратили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко пописивао колико је ко вратио оружје, муницију?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Не, мени није нико, не знам да ли је остало, мени нико није ништа, један оквир, ја кад сам враћао оквир, ту на оквиру на дну има рупа једна где мора да се види задњи метак и по томе се зна да ли је оквир пун или није. Знате како изгледа оквир од пушке? На дну оквира има рупица једна где мора да се види метак, ако се не види метак значи фали метак унутра. Ја кад сам то враћао да ли је неко узимао те оквире, да ли је гледао, да ли није не знам. Углавном ја сам вратио 150 метака колико сам задужио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И углавном вратили сте без неког посебног раздуживања, без ознаке колико сте вратили муниције?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Да ништа, само тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је присуствовао неко из полиције или ваш командант том враћању?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Не, није ми познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је тај човек коме сте вратили?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Да ли је то тај Срле, Срђан Манојловић, не знам, стварно не знам, тај што нам је дао пушке из камиона, не знам, стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А определите ми још Павловић колико је био с вама од ког до ког тренутка и да ли је то било непрекидно?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Шта да ли је било?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Непрекидно био с вама?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Био је нон стоп са мном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од ког тренутка до ког?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Па то кад сам изашао из аутобуса кад сам дошао у ту кућу да ли је он био испред куће или унутра ја се не сећам тачно и ту смо нон стоп били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И нон стоп је био с вама?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Да нон стоп.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До повратка у аутобус или до ког тренутка?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Аутобусом смо се заједно вратили, не знам, не сећам се стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли још нешто да кажете?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Па ништа. Немам везе са тим верујте ми, никад то не бих урадио у животу, прошао сам рата, знао сам шта значи шта не сме да се убијају цивили у рату, ја сам то поштивао. Верујте ми ја сам прошао рата где сам извлачио људе из подрума, где сам давао деци чоколаду, значи шта су та деца крива – ником ништа, ето. Шта да вам кажем, везе немам с овим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли чланови већа имају питања? Судија Веско Крстајић?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Само пар питања. Ја сам прибележио да вас питам за Манојловић Срђана, шта је он био код вас у јединици?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Он је био у Ђелетовцима, значи ја кад сам дошао у јединицу 1995. године он је већ био у јединици.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А Момо?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Сад шта је он био, да ли је он био неки економ. Тамо у Ђелетовцима он је дужио неки магацин, неку муницију, код њега си могао да одеш да тражиш рецимо патрону за пумпарицу пушку што смо ми дужили.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли сте ви муницију, оружје и муницију добили од њега или не?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Ја мислим да је он био.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: У камиону па делио?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Да, да је он био у камиону?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А Ђукић нам каже да је он одређен за десетара, пре тога да је одређен за десетара па је добио од Манојловића сандук пушака да подели својој десетини и да му врати списак људи са бројевима цеви, разумете, то нам каже Ђукић?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Могуће да је он.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па да ли вас сад то подсећа на нешто да је можда слично било и са вашом десетином?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Не. Ја сам рекао да ја нисам уопште био у никаквој десетини, никаквом одељењу, никаквом воду верујте ми.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Остали нераспоређени?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Ја нисам имао командира вода, командира одељења.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро, битније ми је нешто друго. Ви сте у поступку истраге рекли да сте Ђукића упознали тек на другом терену, а данас кажете како у аутобусу седи напред и каже ко је то урадио нек се јави?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Нисмо се упознали, ја сам га видео само и чуо сам да он то пита, али нисмо се упознали. Ако се он сећа где смо се, упознали смо се кад је Горан Стопарић био рањен, он је био на неком потоку или сам ја пре њега дошао до тог потока, ја сам био крвав сав, значи, руке, панталоне, чизме биле су кржаве од Стопарића и ја сам ту прао руке или је он ту био на потоку или је дошао после мене и пита мене шта је било. Е ту смо се упознали, сад да се не окрећем тамо можемо ту да се суочимо ако се сећа он.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Како се зове та девојка, та ваша заједничка девојка?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Тања.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Презива.

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Не знам презиме.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не знате презиме? Да ли ишта ближе о њој можете да нам кажете где је радила, колико је стара била, шта је по занимању?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да би се евентуално та прича могла проверити?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Можете проверити слободно сад, али ја не знам шта је радила, не знам како се презива и није ме занимало верујте, није ми то била девојка, била је његова девојка.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па не, рекосте да сте 20-ак дана били са њом у некој вези па овај затекао?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: То није била никаква веза.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ако схватих у некој просторији тамо инфрагранти, што би рекли, је ли?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Ништа, кад се чујемо, кад се видимо, дођи, ето то је све било.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А где вас је он то затекао Стопарић?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Код ње кући, они су држали кафану једну.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Код ње кући? Где, у кафани или?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: У соби.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Само још ово. Рекосте као други разлог или боље рећи то први, а ово са Тањом је други, дакле, разлог Стопарића да вас лажно терети би биле паре? А ко би то Стопарићу требао да плати да вас лажно терети, лично Вас?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Ја сам код истражног судије. Не лично за мене него да оптужи пет, шест људи из јединице.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ко би уопште имао мотива да Стопарићу плати да лажно терети неке људе? Није ваљда циљ да се неки људи осуде на правди бога?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Он је узео паре за то.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ваљда није циљ, не добију се паре за то, него да правда на крају буде достижна, правда?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Стопарић је узео паре за то.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па не од кога, имате ли неку представу од кога, ко би?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Од Наташе Кандић.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Од Наташе Кандић?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Да. Ја сам рекао код истражног судије, ја не знам зашто он није позвао Милановић Предрага из Шида где се Стопарић хвалио код њега кући да му је Наташа Кандић дала 5.000 марака да оптужи јединицу, неке људе из јединице да су починили тај злочин, да побију. Он је најпре бранио Цвјетана у Прокупљу, ако сам ја добро информисан, најпре је бранио да то нису припадници Шкорпиона направили док су му Цвјетанови родитељи давали паре. Кад више људи нису имали паре онда је он оптужио Цвјетана. То ми је рекла Цвјетанова мајка на суду у Палати правде. Ето ако не верујете ви позовите Цвјетанову мајку.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Схватио да знате ко је Пера Петрашевић?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Да, како не бих знао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је он био тада тамо?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Он је био да, јесте он је био командант тог обезбеђења.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли он био тада тамо ту у овим догађајима на улици, у тој кући у којој сте ви били ту негде? Да ли сте га видели тада у Подујеву?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Не, нисам га видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли неко има још питања? Тужиоче изволите?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Питао вас је суд за командни састав Шкорпиона у Подујеву, односно у Пролом Бањи, па сте рекли да не познајете, не знате ко је био на месту командира вода, командира одељења. Какав је био командни састав пре тога?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Пре тога?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Мислите у Ђелетовцима?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где год хоћете? Последњи командни састав за који знате?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што је то важно?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Какав је био командни састав нисам добро разумео питање?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па да ли се тога сећа?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Нисам разумео питање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пита тужилац да ли знате командни састав?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко су били командири водова, колико је било водова, ко су били командири одељења пре тога?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Знам у Ђелетовцима ко је био командир.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А која је то година?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: 1995. година и 1996. и тад је распуштена јединица кад је стао рат у Крајини, свако је отишао својим путем, раздужили смо наоружање, униформу ко је имао и све тамо и поздравили се, изљубили се и ћао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али вас питам да ли знате а кажете знам. Сад вас питам како је могуће да не знате оно што је ближе?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Знам из Ђелетоваца.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи то је 1995? Сад вас питам како је могуће да за 1999. не знате?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То можемо тако да дамо коментар али не можемо да га питамо што се овог сећаш, што се оног тамо не сећаш.

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Знам да је био командант Медић Слободан, зв. «Боца».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сачекајте да видимо шта ће тужилац да вас пита.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Почео је нешто да прича о Медић Драгану па је рекао да је он у Ђелетовцима па сте Ви рекли да то није важно. Шта је Медић Драган био у Ђелетовцима?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Командир чете или заменик командира чете, не могу да се сетим, ево сад ако он хоће да одговори, али углавном је био нешто око чете, нешто је водио чету.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја мислим да је рекао командир чете, ја заиста не правим разлику чета, вод и то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико је то људи онда испод њега?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Чета броји од 130 до 150 људи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, Медић Драган је 1995. године био командир над 150 људи, то је отприлике?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Или заменик командира чете, не знам. Знам да је један Ракић био, али тај није био с нама на Косову.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако не знате ко су били командири водова, да ли знате колико је било, рекли сте требало би, али колико је било водова?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде у Подујеву?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Не знам колико је било.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У ком аутобусу сте Ви били, у првом или другом?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То смо питали.

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Не сећам се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли били у истом аутобусу и кад сте долазили и кад сте се враћали, јесте ли ушли у исти аутобус с којим сте се враћали?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Ја мислим да јесам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико далеко од аутобуса у метрима сте ушли у то двориште?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Не знам, стварно не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико сте дуго пешачили?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Верујте да немам представу, рекао бих вам, зашто не бих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У истој улици или даље или у другој улици, да ли сте скретали или сте ишли право?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Верујте не знам, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли видели у аутобусу кад сте се враћали П1, Стопарића, Медића?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Не, нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само Ђукића сте чули?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Да Ђукић је био сто посто, можда се и њега не бих сетио да није оволики човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је седео до вас можда Павловић Бранко кад сте заједно ишли?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Није, ја мислим да није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је он ушао?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Верујте ми да не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Томић?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Да ли је ушао у овај аутобус где сам ја ушао или овај други.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па кад сте се растали?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Ту кад смо дошли до аутобуса, кад смо кренули у то двориште ту смо се растали. Ја се стварно не сећам, верујте ми немојте да мислите да нешто ја избегавам сад ту да кажем, али ја се стварно не сећам. Ето, ја сад не могу да кажем тако је кад нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само овде детаље да ли се сећате? Само оно чега се сећате? Изволите?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е сад, ово је прилично важно, ту је направљена, ту сте изменили свој исказ у односу на оно што сте рекли код истражног судије.

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Изменио сам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да. Да ли Ви знате на шта мислим или, знате на који део мислим или да ва спитам?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Питајте, питајте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Данас сте рекли да сте у том дворишту били са ким, то да вас питам то да поновим да не нагађам, ја сам записао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужилац каже да данас кажете, да сада кажете поново с ким сте били у тој кући, у том дворишту где сте ви ушли?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Било је три, четири, можда пет Шкорпиона, не знам, сјећам се само Павловић Бранка и Томић Милована да је ту, да ли је прошао поред куће те, да ли је ушао у двориште тог се не сећам, нешто смо прокоментарисали, колико се задржао ту можда пет, не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ево овако: на страни 4 ваш исказ из истраге, трећи пасус одозго, Ви сами кажете Томић Милован и Павловић Бранко, нас тројица смо ушли у једно двориште, значи потпуно јасно кажете Томић Милован и Павловић Бранко, на страни 8 у седмом пасусу пита вас истражни судија: «Да ли је Томић Милован све време био са вама», а ви питате «Кад се завршила пуцњава», каже «У том дворишту пре пуцњаве. Да, пре пуцњаве, да јесте био је са мном. А за време пуцњаве? Када је почела пуцњава да ли је он одмах отрчао тамо или задржао се ту ја стварно не могу да се сетим». На страни 12 у петом пасусу, ево одговорите прво на ова два па ћу даље?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пита тужилац практично за Томића, да ли је био све време са вама, је ли ушао ту заједно с вама у двориште, у кућу?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Не, ја сам сад рекао да се не сећам, не сећам се да сам ово рекао да је он био све време са мном, ја сам рекао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли може без шаптања?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорите Ви. Нико не шапуће, интервенисаће бранилац Перковић када буде требало.

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Да ли је, колико се он ту задржао, шта смо ми прокоментарисали ја сад не знам. Да ли је отишао пре пуцњаве пет минута, кад је почела пуцњава да ли је отишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пита тужилац да ли сте ви заједно, онако како сте рекли код истражног судије, заједно ушли у једно двориште да видите кућу, тако сте рекли код истражног судије?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Ушли смо ја и Павловић заједно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Томић?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Томић не, он се мувао нешто ту околу, али ја не знам стварно да ли је ушао с нама, не могу, стварно се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А код истражног судије сте рекли да је ушао па вас пита тужилац шта је тачно да је ушао с вама или да није ушао, односно да се не сећате?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Не знам, стварно не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И пита вас тужилац да ли је Томић Милован био с вама када се зачула та пуцњава, односно пре пуцњаве и за време пуцњаве.

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Ја сам сад рекао не знам, не сећам се да ли је дошао минут, два пре пуцњаве или кад је почела пуцњава ја се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је трчао он тамо или није?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Не могу да се сетим. То је човек који иначе иде брзо, значи немирног духа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као да трчи?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Креће се брзо, ја га знам од 1995. године, е сад да ли је трчао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите тужиоче?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Онда даље исто надовезује се на ово. Јесте ли били у дворишту или сте били на улици? Данас сте рекли на суду да сте били на улици, а тамо, ево сад настављамо ова два пута како Ви објашњавате да сво време сте били у дворишту, у истрази на страни 12 у петом пасусу када вас питам, ја сам вас питао, Ви кажете «да били смо 5 метра у дворишту или 2 метра у дворишту, 3, не знам стварно се не сећам, давно је било, верујте ми», али значи Ви причате само о дворишту и не знате да ли сте били 5, 2, 3 али сте били у дворишту, не помињете улицу?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: У кући, у дворишту, на тераси ја сам био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, нисте били на улици?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Био сам и на улици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, за време пуцњаве то тужилац пита?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Не знам сад да ли сам био у дворишту или сам био на улици, стварно не могу да се сетим, не знам верујте, ја бих рекао био сам ту и ту, али ја не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужилац потенцира да кажете да сте били, код истражног судије сте рекли да сте били у дворишту, а сада могуће да сте били у дворишту кад је почела пуцњава, током пуцања?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Не знам, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Следеће – Кажете Ђукића нисте познавали али сте га видели, односно чули у аутобусу, Ви сте седели позади, а он је седео где?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Напред. У предњем делу аутобуса, ово друго седиште.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Предњи део то значи од половине па напред или баш напред?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Друго седиште, треће, прво, не знам, стварно не знам. Ја сам седео у задњем делу аутобуса, не баш на задњем седишту.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хоћете ли да нам опишете то сада како то изгледа?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Како изгледа аутобус?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, како изгледа кад он то пита, шта он то ради? Ја сад не смем да питам нешто да ли је урадио то и то него вас питам да нам опишете?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Устао човек, огроман човек, уста 150кила, окренуо се «нек се јави ко је то урадио».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онако бесно, љуто, иронично?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Па не можемо то, аутобус је радио, ја мислим да је радио аутобус, да је шофер већ упалио и он је рекао нек се јави ко је то, сви су ћутали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, он је питао а нико ништа није рекао?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Нико ништа није рекао. Ја нисам чуо, можда је неко напред говорио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је устајао неко?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже да је неко нешто одговорио?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Па ту нису сви људи седели у аутобусу, знате како, на ходнику, како аутобус ходник има, шта ја знам ко је ту седео, ко је стајао, стварно не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Питао вас је судија Крстајић ближе податке за ту девојку па не знате осим да се зове Тања?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Да Тања, држали су неки локал, немам појма.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У ком граду је то било?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: У Шиду.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А где Ви сада живите?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Село једно поред Шида.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па да ли виђате ту девојку?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Нисам је виђао у задње време, не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А кажете то је било у кући у којој су они држали кафану?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Да, то је њена кућа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па и дан-данас постоји та кафана?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Постоји само не знам да ли ради.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете они су држали, ко су то они који су држали кафану?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Држала је она, не знам да ли су они заједно држали, нису, он се ту приженио, живео је пар дана па су се посвађали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Она и ко?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: И Стопарић.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Њих двоје су држали кафану.

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Да ли су држали, он је ту нешто са њом, били су у вези некој, не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Десет дана држали кафану?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Колико су дана држали кафану? Не знам верујте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли постоји та кафана данас?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Постоји.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли ради?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па је ли она држи ту кафану?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад сте ишли на следећи терен, кажете то после 10, 15, 20 дана поново позвани, како сте задужили оружје тада?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: У Косову Пољу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Како?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Па нико ниша ту није потписивао, ништа никакви бројеви. Ако се добро сећам испред једне куће били су сандуци са оружјем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је оружје било конзервирано?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: То није, моја пушка није била конзервирана, моја је била оно чиста пушка, није била конзервирана.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесу ли то исти они сандуци од раније или ту су неки други сандуци?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Не знам верујте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да вас питам само. Када сте то видели цивиле у Подујеву, да ли су то само биле жене и деца или је било и мушкараца старих људи?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Па ја не знам, можда сам ја видео двоје, троје људи.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мушког пола?
ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Не знам да ли мушког или женског, стварно не знам, верујте да не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите пуномоћник оштећених.
АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Рекао је сведок да је на челу кад су ишли из Пролом Бање у Подујево да је ишао на челу колоне џип Медић са обезбеђењем. А ко је био тада обезбеђење Медићево?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко му је давао обезбеђење, ваши из јединице?
ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Перо Петрашевић, један момак по надимку «Жара», Медић се презива, сад ја му име не знам, углавном сви су га звали Жара и да ли је био још један човек ту не знам. Момић није, то су три човека који су пратили команданта и за време рата у Крајини, значи Петрашевић, Момић и тај Жара који се нису одвајали од команданта. Тај Момић није био на другом терену, Момић Милорад.
АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ја питам за први?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Момић није био на првом или је био?
ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: На првом је.
АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је он био у џипу?
ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Сто посто је био, сва тројица. Ја мислим да је, откуд знам.
АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Опет питање се односи на први терен, значи одлазак из Пролом Бање у Подујево, да ли је био на неко из Специјалне антитерористичке јединице – САЈ-а?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То смо питали.
ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Мени није, то ме је питала судија, мени није познато.
АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Овај оптужени Ђукић је рекао да је командант тад београдског, да ли приштинског САЈ-а Зоран Симовић – Тутинац, да је он вас водио из Пролом Бање?
ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Могуће да је био, али ја нисам видео тог човека.
АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ви не знате?
ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Не знам.
АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: После те рафалне пуцњаве коју сте чули, да ли сте видели неко санитарско возило, да неки људи који указују помоћ који изводе повређене и тако нешто?
ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Не.
АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Нисте видели?
ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Нисам видео.
АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Од те рафалне пуцњаве па до вашег повратка у аутобус, колико је прошло времена?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Ја могу само сад да нагађам да кажем 15, 20 минута, пола сата, ја се не сећам стварно.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Јер у том периоду тих 15, 20 минута, пола сата, нисте приметили указивање помоћи, утрчавање неких људи, ауто војни, медицински санитет?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Ништа, рекао бих да сам видео.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је неко издао наређење да идете у аутобус или сте били?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Неко је викнуо тамо на улици ко је Шкорпиони, идемо, аутобуси су, ко је то рекао.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: У том периоду о којем смо сада говорили да ли се ту појавио на лицу места Медић, командант?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Командант, ја га нисам видео.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А је ли Ви не знате овог команданта САЈ-а Тутинца?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Не знам. То знам из оптужнице, прочитао сам Тутинац тамо нешто је викао нешто на неке људе животиње, што сам прочитао у оптужници, ја не знам тог човека, ја нисам га видео.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је био Кинез неки у Шкорпионима?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Не.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли знате Ви иначе да је члан Шкорпиона био неки Кинез?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Не.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А добро. На питање председника већа, рекли сте да сте још кад сте дошли, чули спорадичну пуцњаву, а после су то били рафали из више пушки – 5, 6, 7 кажете. Пре тих рафала непосредно да ли је била нека пуцњава у близини, јесте ли чули ту у близини?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: У близини не.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Која није била рафална?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Не.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, ја немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули тај ПКТ?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: ПКТ?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: ПКТ?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: ПКТ митраљез? Не, нисам. Знам, ја сам то дужио у рату знам шта је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То нисте чули непосредно пре ове рафална палбе?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Не. То не може да пуца појединачно верујте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разликујете како се чује из аутоматске пушке и из тог?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Мало јаче зато што је то јаче пуњење, а ја нисам чуо ту палбу. Ја знам шта је ПКТ.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли знате ко је Мргуд?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Како?

НАТАША КАНДИЋ: Ко је Мргуд?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли се сећате с ким сте, ко вас је пратио, ко вас је довео у Пролом Бању?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Не сећам се.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте тада кад сте били у Подујеву, да ли сте приметили у тој некој улици неку кафану, неку чајциницу?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Не, ништа.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли можете да лоцирате у односу на ону скицу коју смо видели, где сте се Ви то на улици налазили?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Ја нисам видео скицу где има скица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Показаћемо скицу.

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Ја нисам видео скицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте добили скицу уопште?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Не уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро показаћемо.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте кад сте долазили из аутобуса, којим сте путем ишли, јесте ли ишли у групи?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Како којим путем?

НАТАША КАНДИЋ: Кад су стигли ауобуси?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Не знам верујте.

НАТАША КАНДИЋ: Молим?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Не знам, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То смо га већ питали.

НАТАША КАНДИЋ: А кад сте, како сте дошли до тог дворишта где сте?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Где сам био у кући?

НАТАША КАНДИЋ: Да?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Пешке.

НАТАША КАНДИЋ: Ко вам је показао, ко вам је рекао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко вас је водио баш ту, ко вам је рекао баш ту у том правцу да идете?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Па није ме нико водио у кућу, сам сам ушао у кућу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, ко вам је рекао да баш идете у том правцу да се крећете а не у неком другом?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Ма није нико рекао у никаквом правцу ништа само уђите у кућу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је рекао да су куће обележен које су празне, које су заузеле или које?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Не, ништа. Ја сам прочитао у оптужници, сад могао сам да кажем пешкир, то је српска кућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То вас питам?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Ја то не знам, ја сам то из оптужнице, то ја уопште тамо нисам чуо да је неко рекао уопште.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли се сећате с ким улазите са улице?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Не сећам се.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли се сећате отприлике колико вас је било највише на улици, колико је могло бити највише?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Па рекао сам било је око 350, 400 људи, не знам стварно, то је нека моја процена.

НАТАША КАНДИЋ: Шта?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Припадника САЈ-а, полиције, Шкорпиона, да ли је било неких територијалаца, немам појма, али отприлике нека моја слободна процена 350, 400 људи, не знам, стварно не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли се сећате да ли сте ишли сами припадници из јединица или су са вама ишли да вам покажу припадници САЈ-а или ПЈП или локална полиција?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Они су ту пролазили нон-стоп, они су били на улици нон-стоп људи, а да је ишао неко са мном лично није ишао, можда је с неким другим ишао, са мном није.

НАТАША КАНДИЋ: Кад сте дошли на повратку, кад сте враћени у Пролом Бању да ли је било приче о томе шта се догодило у Подујеву?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Ја нисам чуо никакве.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је командант.

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Можда је неко причао, то сам рекао, значи ја не знам ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То смо питали да командант није расправљао ништа.

НАТАША КАНДИЋ: Кад сте се вратили у Шид да ли је било неке приче о томе шта је било, да ли вас је питао неко што сте се вратили?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Не, ништа ја не живим у Шиду, ја живим у једном селу 10 км од Шида.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је било неких прича? Кад сте Ви уопште чули шта се то тамо догодило?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Кад сам чуо? Кад сам прочитао у новинама. Чуо сам на другом терену да су убијени неки цивили, а ко је да су то Шкорпиони урадили.

НАТАША КАНДИЋ: А од кога сте на другом терену чули?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Не знам, неко је то коментарисао, али ја сад не знам име и презиме. Чуо сам да су поубијани тамо неки цивили а ко је то урадио, шта је урадио.

НАТАША КАНДИЋ: Рекли сте нам данас да сте видели Ђукића како у аутобусу реагује па били сте са њим на другом терену, је ли тако?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Да. Упознали смо се на другом терену.

НАТАША КАНДИЋ: А како сте се онда сетили да је он у аутобусу?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Па да ли може да се заборави такав човек од 150 кила, огроман, 2 метра, ја нисам мога да га заборавим. По том се сећам.

НАТАША КАНДИЋ: Ви сте видели њега тада у аутобусу кад је то?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Кад је питао то.

НАТАША КАНДИЋ: Кад је питао?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Да, јесам.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је то било гласно да су сви у аутобусу могли да чују?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Е сад, не знам да ли се дерао, да ли је нормално питао, не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Извините, али колико сте били удаљени од њега?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Па био сам у задњем делу аутобуса, он је био у предњем делу аутобуса.

НАТАША КАНДИЋ: У предњем делу?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли се сећате где је Драган Медић седео?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Не сећам се, не знам.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли се сећате где је седео Шолаја?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Не знам, Шолају нисам ни знао.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли се сећате где је седео Смиљић?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Ја не знам ко је Смиљић.

НАТАША КАНДИЋ: Смиљић Здравко, зв. «Јаја»?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Јаја то ми је познато, ја га нисам видео у аутобусу, не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Па добро, да ли можете да нам наведете још неког од припадника «Шкорпиона» да знате?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Да је био у аутобусу?

НАТАША КАНДИЋ: Да.

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Како сте запамтили?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Ђукића?

НАТАША КАНДИЋ: Да.

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Па сад сам рекао човек од 150 кила, има 2 метра, по томе сам га запамтио.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је био командант са вама у аутобусу?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Не знам верујте.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли Ви знате Перу Петрашевића од раније или?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Перу знам од 1995. године.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је био Пера Петрашевић?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Ја га нисам видео.

НАТАША КАНДИЋ: На улици тамо?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Не, нисам га видео. Ја уопште нисам видео у Подујеву Перу Петрашевића.

НАТАША КАНДИЋ: Ви сте рекли да је то била пратња, обезбеђење?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Ја нисам видео команданта уопште у Пролом Бањи, у Подујеву.

НАТАША КАНДИЋ: Тако да никога нисте видели него то је оно од раније обезбеђење.

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Уопште нисам видео, уопште.

НАТАША КАНДИЋ: Е сад, само ми реците још кад сте чули, јесте ли Ви чули да се некад ваше име помиње и доводи у везу са убиством тих цивила?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Прочитао сам у новинама.

НАТАША КАНДИЋ: А у Шиду?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Не. Прво што сам, ја сам то у новинама прочитао што је Стопарић Горан изјавио да је видео мене да излазим из дворишта, да мењам оквир на пушци, што није тачно уопште, значи лаже човек, милион посто лаже. Како само он ме видео, само Стопарић ме видео, мене нико други не помиње само Стопарић Горан и овај П1 што је присиљен да он ту нешто.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли Ви познајете сведока П1?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Не знам и нећу да причам о њему ништа док га не видим, познато ми је име.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да му је познато име али не зна ко је, хоће да га види.

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: То сам рекао, не желим да причам ништа ако ми то дозвољавате због даље одбране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, има времена.

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Ја једва чекам да се видимо.

НАТАША КАНДИЋ: Немам више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоци, изволите?

АДВ. ЂУРО ДРАГИЋ: Судија, ја бих молио да се разјасни један детаљ у вези са Павловићем. Ви сте питали мога брањеника да ли је нон-стоп био са Павловићем, он је касније одговорио да јесте, али ја мислим да је дошло до неразумевања у ком периоду нон-стоп и на шта се односи јер је касније у разговорима, односно у одговорима на питања говорио да је то било повремено, да га је видео ту да су улазили заједно, да му се губио, да није био у аутобусу и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Иначе Ђуро Драгић, бранилац окр. Боројевића, пошто нисмо рекли на почетку. Чули сте свог браниоца, ајде кажите?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Не знам шта да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како не знате шта да кажете? Бранилац вас прво пита за Павловића да разјасните.

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Ви сте мене питали, је ли?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, кога другог, то је ваш бранилац.

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Ја мислим да вама прича.

АДВ. ЋУРО ДРАГИЋ: Судија, да будем јаснији. Одговорио је на Ваше питање да ли је нон-стоп био са Павловићем, извињавам се ако добро интерпретирам, одговорио је да да, али касније у разговору је објаснио да га је виђао, да су улазили заједно, да није га видео касније у аутобусу и тако, да видимо на који је он то нон-стоп мислио, да ли од почетка учествовања у томе, да не причам даље?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Значи, био је у дворишту са мношћу у тој кући. Сад да ли је био нон-стоп поред мене, нисмо се држали за руке.

АДВ. ЋУРО ДРАГИЋ: Па добро објаснио је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А на улици?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: На улици излазили смо заједно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У тренутку кад је почело пуцање?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Кад је почела пуцњава не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он био ту?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Био је ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Током пуцњаве?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Током пуцњаве био је са мношћу. Изволите.

АДВ. ЋУРО ДРАГИЋ: Захваљујем се немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоци?

АДВ. ЗВОНКО РАДОВАНОВИЋ: Само на ову околност да се разјасни око реакције Ђукићево у аутобусу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оно што смо питали, да ли је био љут, бесан, да ли је рекао некако иронично, је ли тако?

АДВ. ЗВОНКО РАДОВАНОВИЋ: Да ли се смејао, да ли је био озбиљан, љут, какав је био ако може да определи? Шта је најприближније од тога?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Па ја не могу сад да ли је он имао осмех на лицу, да ли је он то викао, да ли је нормално, стварно не могу да се сетим. Могу ја да нагађам викнуо је, смијао се нешто, ја не могу, углавном знам да је питао човек, сто посто је питао. Да је то питао неко други ја можда не бих знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И устао је?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Да, устао је. Пошто је устао огроман човек, огроман, значи 150 кила, значи страшно велик човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А он каже да му је неко одговорио, да је устао и да је одговорио.

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Ја нисам чуо, верујте ми да нисам чуо. Ја сам био у задњем делу аутобуса, он је био у предњем делу аутобуса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И бранилац Саша Петровић.

АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: (за окр. Шолаја Миодрага) – Само овде једно окривљени да нам каже, да га питамо да се изјасни. Упознао је Шолају каже на другом терену. Шта је Шолаја радио на другом терену?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Шта је радио?

АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: Да.

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Не разумем како мислите шта је радио?

АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: Да ли је био борац мислим?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Да јесте био борац, сад у чијем воду, како нешто, шта је он био, ја сам био у воду извиђача, он ту није био.

АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: Само околности под којима је упознао Шолају?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Кад је Горан Стопарић био рањен, ја кад сам га довукао тамо иза неку букву, кад сам му пружио прву помоћ, један момак из САЈ-а кад смо га превили ту у лакат је погођен био и нешто ја сам га држао за руку да га спустим низ неко брдашце да будемо ван домета Шиптара да нас не могу да виде и ту је Шолаја дошао, он га је узео, он га је на коњу отпратио негде у болницу, у коју болницу, они кажу да су ишли неких 4, 5 сати преко неких чука, стварно не знам.

АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: Ја се извињавам, да ли то значи да је Шолаја водио коња, мислим да је био коњовођа, водио коња?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Стопарић је на коњу извучен одатле, то је тачно, значи пошто није могао ту ни санитар, ни прва помоћ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, том приликом је због неприступачног терена Стопарић пребачен коњем?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: На коњу тачно, пошто он није могао да иде сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тад други пут сте ратовали са САЈ-ом? Кажете тај је припадник САЈ-а, Шолаја, Ви и то?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Да, била је једна, сад не знам колико тачно људи, да ли то неки вод мањи, било је око 20 припадника САЈ-а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А први пут? Јесте ли знали да ћете бити са САЈ-ом резервни састав и то?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И никад пре тога нисте били у саставу?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Можда јесмо, али ја не знам, верујте ми. Ми кад смо се вратили други пут с терена ја сам чуо да смо ми били у резервном саставу специјалне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ратовали сте с њима али нисте да сте ви САЈ-а?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Не, верујте да нисам, јер мени је искључиво командант Медић Слободан, зв. «Боца», само он ми је давао наређења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли прво-окривљени Ђукић Жељко има питања? Да ли имате питања Ђукићу? Нема питања. Медић Драган, друго-окривљени имате ли питања? Имате ли Ви још нешто да кажете? Добро, пратићете ток претреса. Ми ћемо сада да се договоримо да ли ћемо данас да вам покажемо скице и неке

фотографије или сутра. Шта кажете? Можемо да погледамо? Може? Имамо овде неке скице и фотографије у предмету па ћете да ми кажете да ли сте Ви ово икада видели. Ја предлажем, да обзиром да знамо о чему се ради, да не стављамо на документ камеру, да ли може. Питам странке, иначе се не види.

За овим се окривљеном показују скице места из списка предмета.

Видите она која почиње са број 1, улаз у хаустор испод куће и скица број 2 која почиње са број 1 радња пластике.

Погледајте ове скице. Дођите да узмете.

АДВ.ЂУРО ДРАГИЋ: Судија, ја се извињавам. Можемо ли ми коначно знати ко је сачинио ту скицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оне су саставни део записника о увиђају.

АДВ.ЂУРИ ДРАГИЋ: Саставни део.

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Ово ми ништа не говори.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли вам је познато то место, Подујево, те улице?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Ништа, верујте ништа, мени ово ништа не говори, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, вратите ми то само да видим. Сутра ћемо вам показати када фотокопирамо скицу коју је сачинио Ђукић Жељко. Овде су неке фотографије, хоћете да погледате ову фотографију. Ми ћемо касније да издиктирамо ове слике. Покажите му Наташа, ево овде од Наташе. Да ли сте нешто од тога видели тамо у Подујеву, али тамо станите на место за окривљеног. Да погледа још окривљени слике и ту смо дошли до краја.

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Ништа, ове слике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

За овим се окривљеном показују фотографије из списка предмета у фотокопији, па изјављује «ништа од овога ми није познато».

Да ли се види тај улаз у кућу са том жицом за сушење веша?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Први пут у животу ово видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

И он изјављује «први пут у животу ово видим».

Добро, имате ли још нешто да кажете.

За овим се НАЛАЖЕ служби овога суда да фотокопира фотографије и скице које се показују окривљенима које се налазе у списима предмета за пуномоћнике оштећених, браниоце и окривљене и тужиоца.

Фотокопију фотографија вероватно немате, а ово претпостављам да имате. Јесам прво вас, прво пуномоћнике. Сад ћемо и то само да издиктирамо.

И да се фотокопира скица коју је сачинио прво-окривљени Ђукић Жељко и достави пре сутрашњег претреса тужиоцу, пуномоћницима оштећених, браниоцима, окр. Медићу и окр. Боројевићу.

Да ли Ви имате још нешто да кажете, имате да интервенишете пре него што окривљени заврши? Да ли неко још има да пита нешто окривљеног? Не. Имате?

АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: Окривљени је овде рекао да је чуо од извесне особе у Шиду да се Стопарић хвалио нечега, да је примио новац за сведочење. Да ли може само поново да именује ту особу и ако зна њен надимак?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Милановић Предраг.

АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: А да ли знате који му је надимак?

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Не знам.

АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: Хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, имате ли још нешто да кажете? Ђукићу, имате ли нешто да питате треће-окривљеног? Не? Изволите вратите се. Можете да касније у току претреса да постављате питања, Ви сте се већ припремили, да интервенишете, додате нешто, кажете шта сматрате да треба, стављате примедбе, дајете предлоге. Изволите вратите се на место.

Сада за овим шта ко има да предложи, изволите? Прво бранилац Перковић.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја се извињавам председнице већа, само две ствари. Хтео бих да вам предам потврду Месне заједнице за Медић Драгана да живи с родитељима и тако даље и овде упутство од његовог лекара о исхрани оболелих, мислим да од шећерне болести.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ово за 12 сати сам заборавила. Право да вам кажем да то мора у минут да се прими, ја сам мислила да може и раније мало, знам да не може касније.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: И још нешто председнице већа. Ја не знам, имам проблем с кичмом. Како ћу сутра, да ли ћу моћи доћи, уопште сести у ауто и данас ми је то напор ево овде док седим, па мислим да неће бити проблем, нема колизије пошто мој брањеник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па зар није било јуче, где је Илија Гостовић? Он неће моћи сутра да дође?

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Он има суђење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сутра има суђење код другог?

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да. Ја могу наћи замену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја не знам шта ће рећи четврто-окривљени, не знамо ми унапред да ли ће он бити у колизији или неће, откуд ми то знамо шта ће он сутра да каже.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: У праву сте. Мене столица, јер знам у чему је проблем, јер кад седим, не могу да устанем уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, значи обезбедићете замену или да ми наставимо. Станите колега, можда ми завршимо данас. Сада је 13,40 можда ми завршимо, сад имамо четврто-окривљеног, да се не спремамо унапред само да видимо. Требало би али ајде да видимо. У пола 3 почиње ово друго поподневно суђење и ми њима наравно сметамо, треба да обезбеде и судницу да мало уреде, али ајде да видимо како ће да иде, не знам шта ће сада да каже колега Звонко, изволите?

АДВ. ЗВОНКО РАДОВАНОВИЋ: Ја имам проблем идентичан сутра. Нисам успео да обезбедим замену за једно суђење у Другом општинском суду које ће да буде врло кратко тако ако може или у току паузе вратио бих се, значи неће дуже од 5 минута, а ако не стигнем баш у тих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, Ви сте сутра заузети у Другом општинском суду на суђењу од до?

АДВ. ЗВОНКО РАДОВАНОВИЋ: Од 11 па не би требало да траје ако буде на време, а судија та увек на време почиње са суђењима, 5 минута дуже неће трајати то је сигурно али једноставно не могу да нађем никога, имам у 11,20 успео сам да пронађем колегу, али за ово у 11 једноставно немам решење па бих замолио ако може Драгић колега да, пошто је Боројевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви то морате између себе да решите с колегама, иначе ја желим да изађем у сусрет колегама наравно, али такође имам обавезу, не само зато што ја мислим овако и онако него зато што ми закон то налаже да водим рачуна о окривљенима који су лишени слободе 19. октобра 2007. године, што значи да ће то још мало да буде годину дана.

АДВ. ЗВОНКО РАДОВАНОВИЋ: Наравно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Закон мени налаже хитно поступање, ви знате када је оптужница стигла у суд, Ви знате да је ово тек други дан претреса, и значи ја имам намеру да радим онако како ми закон налаже, то значи у строго одређеним хитним роковима, обзиром да су ми људи у притвору, то је један разлог, други разлог је што се све ово десило пре десет година и што жртве заслушују правду, каква год да је заслужују да овај суд нешто каже на то. Значи обезбеђујте замену, договорите се између себе, видите са колегом Гостовићем, хоћу да изађем у сусрет у том смислу да завршимо раније, почнемо касније, направимо паузу за терапију за овога

човека или нешто друго, али немојте да тражите од мене нешто што ће мене и ове окривљене да доведе у ситуацију да непотребно одлажемо суђење. Договорите се са колегом Драгићем за замену.

АДВ.ЗВОНКО РАДОВАНОВИЋ: Не тражим никакво одлагање само једноставно колега Драгић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите. Микрофон, мора, нема нисам хтео.

АДВ.САША ПЕТРОВИЋ: Управо сам ја хтео, да ли је довољно да се убудуће, ако будемо морали због других послова да излазимо можда са ових претреса, да ли желите да Вам доставимо писмена заменичка пуномоћја, ми међусобно да дамо, или је довољно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, довољно је и овако у складу са договором с вашим клијентима уколико то не ремети концепцију њихове одбране. Ајде да видимо сада како ће да буде, ако некако можемо то. Изволите Ђукићу сад, али морате да дођете овде на микрофон.

ОПТ.ЂУКИЋ ЖЕЉКО: У вези ове скице што сам ја овде показао. Па то сам хтео Вас да питам, мало предухитрен сам, скица је код мене а кажете сутра ћете је приказати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте нам скицу да би копирали.

ОПТ.ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Па то сам хтео, али морам, рекли сте да тамо још допишем, нисам још дописао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли дописали?

ОПТ.ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Па нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда скицу допишите, дотерајте данас поподне, узећемо сутра ујутру од Вас.

ОПТ.ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Јел могу ја сад кад будем одведен доле у самицу док чекам превоз.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где сте Ви, овде или у ЦЗ-у?

ОПТ.ЂУКИЋ ЖЕЉКО: У ЦЗ-у, али док чекам превоз будем ту, не знам колико, имам толико времена да то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете и да пошаљете по чуварима, може.

ОПТ.ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Е то сам хтео да Вас питам, ништа друго, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може, и за Вас наравно, то смо наложили, добићете, све ћете добити. Е сада да се договарамо, хоћемо ли да кренемо са четвртоокривљеним? Хоћете да сутра радимо окривљеног Шолаја Миодрага, ако сви хоћете сутра, можемо, ја се слажем да наставимо сутра. Хоћемо ли да почнемо, да човек дође, ајде да доведемо Шолаја Миодрага.

ИСПИТ ОПТ.ШОЛАЈА МИОДРАГА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан. Реците ми Ви сте јуче чули оптужницу, да ли сте данас спремни да изнесете одбрану, да ли признајете да сте извршили ово кривично дело и своју кривичну одговорност?

ОПТ.МИОДРАГ ШОЛАЈА: Па оптужницу сам разумео комплет, кривично дело не признајем зато што нисам учествовао у том кривичном делу. Не осећам се кривим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете да изнесете данас одбрану?

ОПТ.МИОДРАГ ШОЛАЈА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је она иста и да ли се браните на идентичан начин као код истражног судије 19.октобра 2007.године, када сте саслушани?

ОПТ.МИОДРАГ ШОЛАЈА: Да, иста само имам мало нешто шта ја, шта пише у оптужници а шта ја нисам у изјави изјавио уопште. Нема у мојој изјави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Кажите ми, јесте ли Ви били припадник јединице «Шкорпиони» и да ли сте дошли у Подујево 28.марта '99.године?

ОПТ.МИОДРАГ ШОЛАЈА: Јесам, био сам припадник «Шкорпиона».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И откуд Ви у Подујеву, како сте дошли ту?

ОПТ.МИОДРАГ ШОЛАЈА: Па Стопарић нас је ангажовао, био је рат, шта знам, ишли су сви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало тише, мислим да се деконцентрисао окривљени. Кажите, Стопарић Вас је ангажовао?

ОПТ.МИОДРАГ ШОЛАЈА: Да, и моји другари ајде и ја са њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од када Ви знате Стопарића?

ОПТ.МИОДРАГ ШОЛАЈА: Знам га од раније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од пре тога?

ОПТ.МИОДРАГ ШОЛАЈА: Да, пре тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

ОПТ.МИОДРАГ ШОЛАЈА: И онда сам ја с њима исто кренуо из Шида.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само гласније причајте, пустили смо сад хлађење и.

ОПТ.МИОДРАГ ШОЛАЈА: Онда сам и ја с њима кренуо исто из Шида испред ватрогасног дома, ту су била два аутобуса и одатле смо кренули. Прво смо, колико се ја сећам, пошто сам два пута ишао, сад не знам да ли је тај пут, али знам да смо ишли прво у Нови Сад, тамо смо купили неке и онда смо из Новог Сада дошли у Београд, у Београду смо ту негде, не сећам се баш тачно, али ја мислим као неко игралиште или нешто, ту смо добили униформе нове у кутијама, чизме и шта ја знам, по бројевима, нисмо се ту облачили, сели смо у аутобус, неко се облачио успут. Кад смо дошли у Пролом бању тамо смо се обукли, сутрадан смо задужили наоружање, у камиончић неки је био, дошао је за нама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какав камиончић?

ОПТ.МИОДРАГ ШОЛАЈА: Па камиончић, у камиончићу је дошло наоружање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је возио камиончић?

ОПТ.МИОДРАГ ШОЛАЈА: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви били од раније у «Шкорпионима» или тад први пут?

ОПТ.МИОДРАГ ШОЛАЈА: Не, тад први пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви били тад у «Шкорпионима» или у полицији или у САЈ-у или у чему?

ОПТ.МИОДРАГ ШОЛАЈА: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте Ви мислили где сте?

ОПТ.МИОДРАГ ШОЛАЈА: Нисам био, ја тад нисам ни знао чији сам припадник, био сам добровољац, нисам био ничији припадник, ни полицијски.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ко Вас је мобилисао, ко Вам је дао униформу?

ОПТ.МИОДРАГ ШОЛАЈА: Па тамо су нам дали униформу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који они?

ОПТ.МИОДРАГ ШОЛАЈА: Па не знам ко, та јединица, после сам сазнао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па коме сте се Ви јавили као добровољац, коме сте се јавили, ко је тај човек?

ОПТ.МИОДРАГ ШОЛАЈА: Па Горану Стопарићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да, али шта је он?

ОПТ.МИОДРАГ ШОЛАЈА: Он је исто био као и ја, он је купио нас. Он је пре био припадник, не знам да ли те јединице али је учествовао у многим разним јединицама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У разним јединицама учествовао?

ОПТ.МИОДРАГ ШОЛАЈА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и он вас купи?

ОПТ.МИОДРАГ ШОЛАЈА: Не мене, него.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па мислим људе?

ОПТ.МИОДРАГ ШОЛАЈА: Да, да. Који су желели да иду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као добровољци?

ОПТ.МИОДРАГ ШОЛАЈА: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и када сте дошли у Пролом бању, колико је аутоуса стигло?

ОПТ.МИОДРАГ ШОЛАЈА: Колико је аутобуса стигло. Да аутобуса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико камиона?

ОПТ.МИОДРАГ ШОЛАЈА: Један тај камиончић колико се ја сећам и у тај камиончић смо после и раздуживали оружје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је дао оружје?

ОПТ.МИОДРАГ ШОЛАЈА: Ко ми је дао оружје?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

ОПТ.МИОДРАГ ШОЛАЈА: Па ја колико се сећам био је неки старији нако човек, он нас је тамо задуживао, не мислим задуживао него делио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се звао тај човек?

ОПТ.МИОДРАГ ШОЛАЈА: Па не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли имали Ви команданта неког?

ОПТ.МИОДРАГ ШОЛАЈА: Командната јесмо ли имали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, Ви лично, ко је Вама био командант?

ОПТ.МИОДРАГ ШОЛАЈА: Жућа се звао, командир вода, Жути.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А име и презиме?

ОПТ.МИОДРАГ ШОЛАЈА: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта Вам је био Стопарић?

ОПТ.МИОДРАГ ШОЛАЈА: Стопарић ми је био друг, није он ништа био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је био с Вама још у тој групи којом је командовао Жућа?

ОПТ.МИОДРАГ ШОЛАЈА: Самном у тој групи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

ОПТ.МИОДРАГ ШОЛАЈА: Колико се сећам био је Дабић, онда ко је још био у групи, био је неки стари, како су га звали, он већ одговара за исто за «Шкорпионе», Бода ја мислим да се звао, Бода, тако некако, он је био самном, кога сам познавао ја лично. Онда сам, ко је још био, Крцка сам познавао али није био самном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се зове Крцко?

ОПТ.МИОДРАГ ШОЛАЈА: Ја мислим да се презива Брајић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел он био с Вама у тој групи?

ОПТ.МИОДРАГ ШОЛАЈА: Не, није био самном у тој групи али колико се ја сећам био је ту с нама, мислим знао сам га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је вас било у тој групи, пет, десет?

ОПТ.МИОДРАГ ШОЛАЈА: Нас, па око двадесетак код мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Двадесет?

ОПТ.МИОДРАГ ШОЛАЈА: Тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел то био вод, или чета, или шта?

ОПТ.МИОДРАГ ШОЛАЈА: Вод, вод.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вод?

ОПТ.МИОДРАГ ШОЛАЈА: Вод, ја сам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел био још неки командант вода осим Жуће?

ОПТ.МИОДРАГ ШОЛАЈА: Није, колико се ја сећам није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У целој тој јединици «Шкорпиони» само је Жућа био командант? Па јесу ли били извиђачи?

ОПТ.МИОДРАГ ШОЛАЈА: Па?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А извиђачи неки јесу ли били?

ОПТ.МИОДРАГ ШОЛАЈА: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта сте ово за командира хтели да кажете?

ОПТ.МИОДРАГ ШОЛАЈА: Био је још један шта ме је, он је био неки, препоручио ме код Боце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је био?

ОПТ.МИОДРАГ ШОЛАЈА: Боцин неки телохранитељ, шта ја знам, он ме је препоручио ту у тај вод и ја сам носио на основу његове, ја сам био ту у том воду и носио сам торбу, у торби сам, био сам као курир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме сте носили торбу?

ОПТ.МИОДРАГ ШОЛАЈА: Жући, а тај ме је Момић један препоручио да идем да будем у том воду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је био Момић?

ОПТ.МИОДРАГ ШОЛАЈА: Он је био ја мислим командант ту неки обезбеђења, не знам тачно, тад нисам знао, после сам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ком команандту?

ОПТ.МИОДРАГ ШОЛАЈА: Боци вероватно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Име и презиме само, не надимци?

ОПТ.МИОДРАГ ШОЛАЈА: Медић Слободан, сад знам, али нисам знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али га нисте знали уопште?

ОПТ.МИОДРАГ ШОЛАЈА: Не, нисам знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и јесте ли задужили оружје појединачно, онако с потписом, по броју или не?

ОПТ.МИОДРАГ ШОЛАЈА: Нисам задужио по броју.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него?

ОПТ.МИОДРАГ ШОЛАЈА: Добили смо само пушке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А муницију?

ОПТ.МИОДРАГ ШОЛАЈА: Исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли се потписали негде, јел Вас неко евидентирао?

ОПТ.МИОДРАГ ШОЛАЈА: Нисам се потписивао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли добили из неких сандука тих људи, неких ту из «Шкропиона» директно из камиона, донео Вам неко у собу, како?

ОПТ.МИОДРАГ ШОЛАЈА: Не, тамо су, добили смо ко свако следовање и онда смо сами себи напунили оквире и свако је имао четири оквира и пети у пушку, колико се ја сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли претходно чистили оружје?

ОПТ.МИОДРАГ ШОЛАЈА: Јесмо чистили, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли само за себе или сте чистили и за ове друге који треба да дођу?

ОПТ.МИОДРАГ ШОЛАЈА: Не, за себе, свако је чистио за себе у кади.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И које сте оружје добили?

ОПТ.МИОДРАГ ШОЛАЈА: Аутоматску пушку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико сте добили муниције?

ОПТ.МИОДРАГ ШОЛАЈА: Колико сам добио муниције. Тридесет, овамо, сто педесет ја мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

ОПТ.МИОДРАГ ШОЛАЈА: Тридесет иде у оквир, четири оквира сто двадесет, и овамо сто педесет, пети оквир у пушци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и?

ОПТ.МИОДРАГ ШОЛАЈА: И одатле смо кренули, два дана смо ту били ја мислим. И одатле смо кренули ујутру аутобусима за Подујево, у Подујеву смо стигли, стали смо, била је нека продавница.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите ми, ко вам је рекао да идете у Подујево, који је Ваш задатак био, да ли се вама неко обратио из неке команде?

ОПТ.МИОДРАГ ШОЛАЈА: Није нико. Нико нам се није обратио, нисам ни знао где идем, ни у које место идем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли знали где идете кад сте се јавили Стопарићу?

ОПТ.МИОДРАГ ШОЛАЈА: Нисам знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па што сте се онда јавили Стопарићу?

ОПТ.МИОДРАГ ШОЛАЈА: Зашто њему?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, кад Вас је мобилисао Стопарић, зашто сте се јављали?

ОПТ.МИОДРАГ ШОЛАЈА: Па идемо на Косово, али нисам знао где, у које место идемо, шта је наше, шта ми треба тамо да радимо, ништа нисам знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па што сте онда кренули на Косово ако не знате шта ћете да радите? Ајте молим Вас, озбиљно ми одговарајте.

ОПТ.МИОДРАГ ШОЛАЈА: А шта сам ишо? Па бранили Србију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Озбиљно да ми одговорате молим Вас, ајде. Јел била ту полиција, САЈ, ПЈП, или само ви који сте дошли из Шида у Пролом бању, јел био још неко ту?

ОПТ.МИОДРАГ ШОЛАЈА: Па било је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

ОПТ.МИОДРАГ ШОЛАЈА: Полицијске јединице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: ПЈП, САЈ или ко?

ОПТ.МИОДРАГ ШОЛАЈА: Па било је разних, у униформама. Ја мислим да је САЈ, сад не могу ја рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Вама шта је било на униформи?

ОПТ.МИОДРАГ ШОЛАЈА: Мени, ништа лично није било, имао сам на капи вако жути венац и заставу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта је то значило?

ОПТ.МИОДРАГ ШОЛАЈА: Па као грб полицијски, као МУП Србије што носи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел био још неко ту у Подујеву односно у Пролом бањи да је имао такав исти грб?

ОПТ.МИОДРАГ ШОЛАЈА: Па ми смо имали само такве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви, још неке јединице?

ОПТ.МИОДРАГ ШОЛАЈА: Па нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неки људи?

ОПТ.МИОДРАГ ШОЛАЈА: Нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то био ПЈП грб или САЈ или полиције или специјално за вас?

ОПТ.МИОДРАГ ШОЛАЈА: Па није специјално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него?

ОПТ.МИОДРАГ ШОЛАЈА: Па не знам. Није специјално за нас, не знам, први пут сам био, нисам ни тад ни војску служио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте имали година тада?

ОПТ.МИОДРАГ ШОЛАЈА: Напунио сам 20 тад 16.марта, а то је било 24., колико је дана фалило, непуних са 20 година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква Вам је била униформа?

ОПТ.МИОДРАГ ШОЛАЈА: Зелена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Маскирна или обична?

ОПТ.МИОДРАГ ШОЛАЈА: Зелена маскирна, као НАТО она.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли имали капу?

ОПТ.МИОДРАГ ШОЛАЈА: Имао сам капу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какву?

ОПТ.МИОДРАГ ШОЛАЈА: Са шилтом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел имао неко ту у вашој јединици мараму или шлем или нешто?

ОПТ.МИОДРАГ ШОЛАЈА: Мараму или шлем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да је носио на глави?

ОПТ.МИОДРАГ ШОЛАЈА: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел имао неко борбени прслук?

ОПТ.МИОДРАГ ШОЛАЈА: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли и Ви имали могућност да добијете борбени прслук?

ОПТ.МИОДРАГ ШОЛАЈА: Нисам. Ја сам само што сам задужио, чизме, панталоне, кошуљу и вијетнамку јакну, ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде неки кажу да су имали борбене прслуке, па реко да нисте имали и Ви?

ОПТ.МИОДРАГ ШОЛАЈА: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли се Ви возили у аутобусу до Подујева?

ОПТ.МИОДРАГ ШОЛАЈА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико је било аутобуса?

ОПТ.МИОДРАГ ШОЛАЈА: Тад колико је било?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

ОПТ.МИОДРАГ ШОЛАЈА: Три, пошто смо, пре него кад ћемо кренути ми сачелали један аутобус, то је трећи аутобус који је долазио исто да добровољцима

и онда кад су се они средили онда смо са три аутобуса, колико се ја сећам кренули у Подујево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Вас пратила полицијска нека пратња?

ОПТ.МИОДРАГ ШОЛАЈА: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ваш командант јел ишао с вама у аутобусу неком или је ишо на неки други начин?

ОПТ.МИОДРАГ ШОЛАЈА: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли га видели?

ОПТ.МИОДРАГ ШОЛАЈА: Не могу да видим некога кога тад нисам ни знао, значи нисам га видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Момић овај који Вас је препоручио?

ОПТ.МИОДРАГ ШОЛАЈА: Ко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Момић?

ОПТ.МИОДРАГ ШОЛАЈА: Није ту с нама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није био у Пролом бањи?

ОПТ.МИОДРАГ ШОЛАЈА: Не, није био ту у аутобусу с нама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел ишо на неки други начин?

ОПТ.МИОДРАГ ШОЛАЈА: Био је у другом аутобусу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, у другом аутобусу.

ОПТ.МИОДРАГ ШОЛАЈА: Било је три аутобуса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел Ви познајете тада неког од ових окривљених, Ђукића, Медића, Боројевића?

ОПТ.МИОДРАГ ШОЛАЈА: Медића не познам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Медић Драгана?

ОПТ.МИОДРАГ ШОЛАЈА: Боројевића сам видео из виђења, е сад не знам тачно да прецизирам, да ли сам га видео тамо негде у аутобусу или други пут кад смо ишли, али се сећам да сам га виђао, по Шиду сам га виђао пар пута. Сад не могу тачно да прецизирам одакле дечка знам, пошто нисам с њиме никад контактирао нит сам с њиме проговорио било коју реч.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел Медић тад неки командант Медић Драган?

ОПТ.МИОДРАГ ШОЛАЈА: Не знам. Ја дечка не познам, не могу да кажем кад не знам, ја искрено говорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тад га нисте познавали?

ОПТ.МИОДРАГ ШОЛАЈА: Ни сад, сад га познам, видео сам га ово, али нисам проговорио с њиме ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте ли га знали тад по лику?

ОПТ.МИОДРАГ ШОЛАЈА: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По лику јесте ли га знали тад?

ОПТ.МИОДРАГ ШОЛАЈА: Не, ни по лику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и идете у Подујево, стижете?

ОПТ.МИОДРАГ ШОЛАЈА: Идемо у Подујево и стајемо ту поред продавнице и ту је близу полицијска станица и одатле неки излазе напоље, неки наши ваљда, вероватно отишли су негде, после сам чуо, после сам чуо да су отишли негде унутра у ту полицијску станицу, шта ја знам, ми смо ту око продавница, разгледамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испред које продавнице сте стали?

ОПТ.МИОДРАГ ШОЛАЈА: У Подујеву испред продавнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чегат?

ОПТ.МИОДРАГ ШОЛАЈА: Па обична ова прехранбена продавница. Ту смо стали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

ОПТ.МИОДРАГ ШОЛАЈА: Има ту више локала, ал ја кажем, ту је полицијска станица и ту одмах између њих је била мало продавница, ту смо стали, били смо можда 15, 20 минута, не знам тачно колико, отприлике и онда су дошли, ти припадници који су били већ тамо, дошли њих десетак, узео је свако своју групу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Припадници чегат?

ОПТ.МИОДРАГ ШОЛАЈА: Па ја сад могу да кажем да су САЈ-евци или ПЈП, не знам тачно ко је био, али ево САЈ-евци су на пример, тад нисам знао, после сам кроз причу чуо да су и они били, и ови и они, ал ја не знам, стварно не знам који су, знам да су били у црним униформама и нас су двојица одвели равно у улицу, значи прешли смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико Вас су та двојица одвела, Вас двојицу, тројицу, петорицу?

ОПТ.МИОДРАГ ШОЛАЈА: Око двадесетак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Двадесетак?

ОПТ.МИОДРАГ ШОЛАЈА: Двадесетак, тако, шта ја знам, можда је више мање, нисам ја бројао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

ОПТ.МИОДРАГ ШОЛАЈА: И одвели су нас, има вако раскрсница а ми смо преко раскрснице ишли равно у ту, у другу ту улицу преко раскрснице. И ту смо били у једној кући, до нас је било једно можда, од ћошка тога, ми смо били једно педесет метара скоро, ту је била једна фотографска радња, а преко пута нас је била самопослуга. Тога се сећам и ту смо, ушли смо у то двориште, у то двориште смо ушли, и попели смо се горе, неки су били доле разгледали, ми смо горе гледали, и после не знам неког времена зачула се пуцњава, после по сата, сат, близо се то све десило. Зачула се пуцњава и ми смо, неки су сви скочили напоље да виде шта се дешава, и ушли унутра, а чула се и пуцњава, то нисам нагласио, чула се пуцњава и у граду вако у даљини, и онда су ови изашли да виде и ништа, вратили се назад, и назад смо разгледали по кући шта има, пошто сам реко, шта знам петнаест, двадесет минута, двадесет пет, дошли су ти поново по нас, и ми смо дошли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исти ти?

ОПТ.МИОДРАГ ШОЛАЈА: Да, исти ти. Па припадници, сад дал су исти момци не могу да се сећам, који су нас и довели али вероватно исти и они су нас вратили назад, ми кад смо дошли у тој улици значи равно идеш, овамо је раскрсница равно од раскрснице идеш, ту су били поређани аутобуси, већ су били неки сели у аутобусе, седели су у аутобусе већином сви су били, ми кад смо дошли и код нас је био неко у аутобусу већ седи, и један је пичкарао, «јел су сад требали са направе проблем, ал су нам наместили, тако нешто, пизда им матерна, ко нешто уради» али нисам ништа разумео о чему се ради, ништа нисам знао, ни да је неко направио, да је неко побио децу, да је неко урадио било какву шта није по закону, тек сам после у Подујеву сазнао да су тамо неко стељао децу и жене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда где сте се вратили из Пролом бање?

ОПТ.МИОДРАГ ШОЛАЈА: Кући, били смо десет, петнаест дана из Подујева смо се вратили у Пролом бању, и онда смо ту били шта ја знам, десетак дана, не знам ни ја тачно, и одатле смо се вратили кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли раздужили униформе, оружје?

ОПТ.МИОДРАГ ШОЛАЈА: Оружје смо раздужили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Појединачно или како?

ОПТ.МИОДРАГ ШОЛАЈА: Не, вод по вод, колико се ја сећам, и онда смо, а униформе нисмо раздужили, униформе смо раздужили после су нам купили ти од нас униформе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли ишли на други терен после овога?

ОПТ.МИОДРАГ ШОЛАЈА: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли примали плату за ово времен?

ОПТ.МИОДРАГ ШОЛАЈА: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неку новчану накнаду, за то време док сте били на Косово?

ОПТ.МИОДРАГ ШОЛАЈА: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога?

ОПТ.МИОДРАГ ШОЛАЈА: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога?

ОПТ.МИОДРАГ ШОЛАЈА: Од кога сам добијао плату? Од, два пута ми је колико се ја сећам Пера Петрашевић, њега знам, он ми је два пута донео плату.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је тај Пера?

ОПТ.МИОДРАГ ШОЛАЈА: Па он сад одговара за «Шкорпионе».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тад?

ОПТ.МИОДРАГ ШОЛАЈА: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тад?

ОПТ.МИОДРАГ ШОЛАЈА: А тад нисам га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па мислим шта је он био тад?

ОПТ.МИОДРАГ ШОЛАЈА: Па не знам шта је, ћато неки вероватно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Донео плату?

ОПТ.МИОДРАГ ШОЛАЈА: Од њега сам добио. Од њега тамо гди је он становао тамо сам, не је него сви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је то што сте Ви имали да испричате пошто је 14.11, вратићете се тамо, а сутра ћу ја да Вас питам за неке детаље, питаће Вас још неко други, и рећи ћу Вам шта овде има, да стоји да су неки људи рекли да сте Ви урадили. Седите тамо позади.

**Због истека радног времена главни претрес се прекида, а наставак
сутра у 09.30:
-10.09.2008.године.**

Записничар

Председник већа-судија